

De historie van VV Papendrecht

Oprichting en algemeen

Voetbalvereniging Papendrecht is opgericht op 1 augustus 1920 als PVV. In 1920 nam de voetbalsport in Nederland een grote vlucht. In vrijwel elke gemeente werden pogingen ondernomen een voetbalclub op te richten. Papendrecht bleef daarbij niet achter. Op initiatief van fabrieksarbeiders van machinefabriek en scheepswerf Van der Schuit werd in café Wapperom, bovenaan de Veerstoep, met de pet rondgegaan. Met de vijftig cent die het opleverde, werd een bal gekocht. De oprichting van een voetbalvereniging, eerst PVV genaamd, later omgedoopt in voetbalvereniging Papendrecht, was daarmee een feit. Overigens werden in het voorkamertje van het echtpaar Aart de Jong (1869-1952) en Maria Lena ('Marie') de Jong-in 't Veld (1873-1945), Veerstoep 70, de eerste besprekingen tot de oprichting gevoerd. In het begin werd alleen op de zondag gevoetbald. Vanaf 1955 werd ook op de zaterdag gevoetbald.

De Zondagafdeling

De eerste jaren

De eerste jaren stonden in het teken van overleven en het aantonen van de levensvatbaarheid van de vereniging. De sportieve prestaties kwamen op het tweede plan. Na de moeilijke periode rond 1927, met de naamsverandering van PVV naar voetbalvereniging Papendrecht, kreeg de vereniging wat meer vaste grond onder de voeten en kon de aandacht op het voetbalspel zelf gericht worden.

1 van 42

Linkerfoto: Papendrecht, terrein aan de Veerweg, rond 1921.

Staand van links naar rechts: Arie Stehouwer, xxx, xxx, xxx, Janus van der Have, xxx, Jaap Hardam.

Zittend van links naar rechts: Wim Romijn, Ko Romijn, Kees v.d. Tholen, xxx, Jaap Romijn, xxx.

Rechterfoto: Papendrecht kampioen in 1928.

Uiteraard begon ook Papendrecht in de laagste, toen de derde klasse van de Dordrechtse Voetbalbond (DVB). Na veel ups en downs was het seizoen 1928-1929 het eerste succesvolle seizoen. Papendrecht slaagde erin om kampioen te worden van de 3e klasse van de DVB en promoveerde naar de 2e klasse. Het duurde tot het seizoen 1931-1932 voordat Papendrecht een rol van betekenis kon spelen in de 2e klasse A. Samen met het Dordtse EBOH eindigde Papendrecht bovenaan. Op 22 mei 1932 werd op het terrein aan de Dordtse Zeehavenlaan een beslissingswedstrijd gespeeld om het kampioenschap.

De historie van VV Papendrecht

Onder leiding van aanvoerder Van Genderen stond Papendrecht binnen 12 minuten met 3 - 0 voor, om uiteindelijk met 3 - 1 te gaan winnen. De titel was binnen.

Linkerfoto: Teamfoto omstreeks 1930

Achterste rij: Aart de Borst, Piet Versteeg, Sjer van Oudenaarde, Wim v.d. Graaf, xxxx, Jan Hubers, xxxx, Kees Hardam en Wim Bot. Voorste rij: xxxx, xxxx, xxxx en xxxx.

Rechterfoto: Papendrecht op De IJspolder rond 1930

Promotie naar de 1e klasse moest daarna nog via promotiewedstrijden afgedwongen worden. Unitas 3 was de tegenstander en dat zag Papendrecht met 2 tegen 4 winnen. Promotie dus naar de 1e klasse van de DVB, het eerste grote sportieve succes van de vereniging. Ook een succes voor een aantal spelers, want bij promotie konden zij versleten voetbalschoenen voor nieuwe omruilen bij Wim Bezemer. In die tijd van crisis en werkeloosheid was dat voor velen een gebaar van grote waarde. Wim Bezemer was voorzitter van de Supportersvereniging. Naast het eerste elftal werd ook het tweede elftal kampioen, maar die ploeg kon helaas geen promotie bewerkstelligen.

2 van 42

Linkerfoto: Papendrecht 1 in 1930.

Rechterfoto: Elftalfoto omstreeks 1935.

Achterste rij: xxxx, Jo de Ruiter, Lou v.d. Tak, xxxx, xxxx en Gerrit Hardam.

Voorste rij: Arie Breedveld, Cees v.d. Heuvel (bestuurslid), Gerrit v.d. Graaf, xxxx en Jaap Hardam.

De historie van VV Papendrecht

Promotie naar de KNVB

Het eerste seizoen in de 1e klasse van de DVB was direct succesvol. Op 23 april 1933 kon Papendrecht wederom feestvieren, want op die dag werd het kampioenschap behaald. ASW werd met 3-1 verslagen.

De opstelling van het elftal was: B. Koolmees, A. Breedveld, J. Kwakernaat, G. Hardam, Jac. Hardam, G. de Graaf, G. Legendijk, C. v.d. Heuvel, M. Hardam, B. v. Oudenaarde en T. de Leng.

Het kampioenschap hield in principe promotie naar de vierde klasse van de KNVB in. Dat hing echter van één belangrijk ding af: de gesteldheid van het veld. Het terrein aan de IJspolder werd op voorhand niet goedgekeurd door de KNVB. Daarom werd besloten tot de aanleg van een nieuw terrein, de voorloper van het huidige Slobbengors. Enorm veel werk werd verzet in de zomer van 1933, met als resultaat goedkeuring door de KNVB en definitieve promotie naar de 4e klasse. Ook in de 4e klasse van de KNVB werd de stijgende lijn in de prestaties vastgehouden. Grote concurrent voor het kampioenschap was DOSB. Al in 1935 kon het kampioenschap in de 4e klasse gevierd worden. Promotie naar de 3e klasse was een feit geworden. Helaas moest in 1937 het gewonnen terrein alweer prijs gegeven worden: degradatie naar de 4e klasse. Het was de eerste degradatie in de geschiedenis van voetbalvereniging Papendrecht.

3 van 42

Linkerfoto: Papendrechts team in 1933

Staand van links naar rechts: Hollander, Aart de Graaf, Jo van Genderen, Manus Vleut en Jaap Dekker. Zittend van links naar rechts: Jaap Visser, Jaap Dwarswaard, Ten Broere, Gerrit Dekker, Jan Veth en Hubers.

Rechterfoto: Team van Papendrecht in 1938

Wederom promotie

Na de degradatie in 1937 handhaafde Papendrecht zich enkele jaren in de 4e klasse van de KNVB. Het aanbreken van de donkere oorlogsjaren maakte het spelen van reguliere competities onmogelijk. De KNVB stelde noodcompetities in, waar geen promotie of degradatie aan vastzaten. Na de bevrijding kwamen de normale competities weer langzaam op gang. In het seizoen 1946-1947 speelde Papendrecht weer in de 4e klasse. Tegenstanders in die competitie waren onder andere: Bolnes, Merwede, Strijen, Dubbeldam, 's-Gravendeel, SSW, Dilettant en Zwervers. Onder trainer Floor de Zeeuw, een legendarische naam, werd het een bijzonder succesvol seizoen.

De historie van VV Papendrecht

Linkerfoto: Zondag 1

Achterste rij: Cor Lijendijk, Piet Versteeg, Jan Blootshoofd, Oscar Suurhoff (penningmeester) en Jan Zegelaar. Middelste rij: Mees Klein, Gerrit Hardam, Wim Biesheuvel en Jan van Valen. Voorste rij: Job Rietveld, Gerard Schoorer en Jaap v.d. Griend.

Rechterfoto: Zondag 1 seizoen 1945-1946

Achterste rij: Kees Tholen, Huib de Sprong, Barend Zegelaar, Jan Zegelaar, Aart de Borst, Manus v.d. Vleut, Bas Broere, Janus de Sprong en Reen Alderliesten. Voorste rij: Bart van Oudenaarde, Leen Koppelaar (De Duikboot), Wim van Wijngaarden, Arie v.d. Kolk en Jaap Hardam.

Westeind 1945 - de blauwe zaal (later de drukkerij van Koppelaar) huldiging v.v. Papendrecht in verband met het 25 jarig jubileum

Viering van het 25-jarige bestaan.

Nadat Papendrecht al uitgespeeld was, moest concurrent Merwede nog twee wedstrijden spelen. Beide gingen verloren. Papendrecht behaalde zo het kampioenschap, met onder meer de volgende spelers:

W. van Wijngaarden, A. v.d. Kolk, L. Koppelaar, J. Hardam, H. v.d. Vleut, B. van Oudenaarde, A. de Sprong, B. Broer, B. van Dalen, J. en B. Zegelaar.

Bekende namen uit de Papendrechtse gemeenschap, waarvan kinderen en kleinkinderen zelfs nu nog op de velden actief zijn. Het behaalde kampioenschap betekende echter niet automatisch promotie naar de 3e klasse. Daarvoor dienden promotiewedstrijden tegen RDM uit Rotterdam en Merwesteyn uit Dordrecht met goed gevolg gespeeld te worden.

De historie van VV Papendrecht

Na de gewonnen uitwedstrijd tegen RDM stond de thuiswedstrijd tegen Merwesteyn op het programma. Onder het toezien van 3500 toeschouwers won Papendrecht met 2 - 0 en promoveerde zo voor de tweede keer in zijn bestaan naar de 3e klasse van KNVB.

De vereniging rond 1950

Na de promotie in 1947 volgde Flip van Eijsden Floor de Zeeuw als trainer op. Het tweede elftal was in die periode een zorgenkindje. In april 1948 degradeerde het tweede elftal naar de 2e klasse van de DVB. Gelukkig werd een jaar later het kampioenschap weer gevierd en een plek in de 1e klasse van de DVB veiliggesteld. Ook het derde werd in 1949 kampioen en promoveerde naar de 2e klasse. In die tijd (en dat heeft lang geduurd) was het de zogenaamde elftalcommissie die, weliswaar in overleg met de trainer, de opstelling van de elftallen bepaalde, tot en met het eerste elftal aan toe. Deze elftalcommissie splitste ook de trainingen: op dinsdag de junioren, op woensdag "de selectie" ("genodigden" heette dat) van 22 man, en op donderdag de overigen. Gerrit v.d. Graaf was voorzitter van die elftalcommissie.

In december 1949 bevond de vereniging zich sportief een beetje in een crisis. Het eerste, tweede en derde stonden onderaan en de trainingsopkomst en sfeer waren niet echt goed te noemen. Na een goed gesprek met voorzitter Johannes Kwakernaat ging het vanaf januari 1950 weer beter. Vanaf september 1950 werd de competitiestructuur in de DVB gewijzigd. De zogenaamde piramidestructuur werd ingevoerd. Hierdoor werden het tweede en derde slachtoffer van versterkte degradatie. Gelukkig kon, enkele maanden na het hernieuwde aantreden van trainer Floor de Zeeuw op 1 maart 1951, het tweede het verloren terrein in juni 1951 alweer herwinnen door kampioen te worden en te promoveren naar de 1e klasse van de DVB.

5 van 42

Linkerfoto: Zondag 5 seizoen 1947-1948

Rechterfoto: Zondag 1

Achterste rij: Henk Hilgeman, Wim van Wijngaarden, Wout van Hemert en Jan Terlouw.

Middelste rij: Leo Nederlof, Cor Versteeg kzn en Henk Zegelaar.

Voorste rij: Arie Broere, Cees v.d. Stelt, Joop Herwig, Cees Versteeg en Barend Bezemer.

In het clubblad uit die periode werd door trainer Floor de Zeeuw lesgegeven in tactiek en opstellingen. Het voetbal in het begin van de jaren 50 werd gespeeld in eigenlijk slechts twee systemen, die bovendien nog erg veel op elkaar leken: het slingerback-systeem en het stopperspilsysteem. Beide systemen kenden vijf voorhoedespelers (buitenspelers, binnenspelers en midvoor),

De historie van VV Papendrecht

twee kanthalfs en twee backs. Bij het slingerback-systeem was er nog een derde speler op het middenveld, tussen de kanthalfs: de spil. In het stopperspil-systeem bevond de spil zich niet op het middenveld, maar in de verdediging: tussen de backs.

Het stopperspil-systeem is bekend om zijn WM-formatie en het magische vierkant van de binnenspelers en de (kant-)halfs. Het duurt tot 1958 voordat een revolutionaire nieuwe tactiek wordt ingevoerd. De Brazilianen werden in 1958 wereldkampioen in Zweden met het 4-2-4-systeem. Tot dan toe werd het voetbal, vooral in Europa, volgens het stopperspil-systeem gespeeld, met her en der het vooral bij de Zwitsers populaire grendel-systeem. Europa volgde pas met 4-2-4 nadat Brazilië in 1962 in Chili weer wereldkampioen geworden was.

Naar de 2e klasse in 1957

In de jaren 50 vonden enkele belangrijke gebeurtenissen plaats binnen de voetbalvereniging Papendrecht. De opening van het huidige Sportpark Slobbengors en de oprichting van de zaterdagafdeling. De sportieve prestaties van wat vanaf 1955 de zondagafdeling wordt genoemd zijn in het midden van de jaren 50 stabiel te noemen. Het eerste draaide rustig mee in de 3e klasse zonder echte uitschieters naar boven of naar beneden. Het tweede elftal echter kon maar niet omhoog komen en speelde nog steeds in de DVB. Diverse trainers kwamen en gingen.

6 van 42

Linkerfoto: Zondag 1 kampioen op 14 april 1957

Achterste rij: B. Zegelaar, H. Hilgeman, W. van Wijngaarden, W. van Hemert, J. Terlouw en v.d. Staay (trainer). Middelste rij: L. Nederlof, Cor Versteeg en H. Zegelaar.

Voorste rij: A. Broere, C. v.d. Stelt, J. Herwig, Cees Versteeg en B. Bezemer.

In juli 1956 werd M. van Staay uit Etten in Noord-Brabant de nieuwe trainer. Zijn eerste seizoen was meteen succesvol. Na een goede start, een inzinking rond de kerstdagen en een uitstekend slot van de competitie kon zondag 1 de kampioensvlag hijsen in april 1957. Door een 5 - 1 overwinning op RDM werd Papendrecht onbereikbaar voor grootste concurrent Overmaas. Als doelpuntenmakers werden genoemd: Cees v.d. Stelt, Arie Broer, Barend Bezemer en Cees Versteeg ("De Bolle").

Na promotiewedstrijden met RVC, Laakkwartier en OVV promoveerde Papendrecht naar de 2e klasse B van het district West II. Het eerste seizoen in de 2e klasse bleek bijzonder moeilijk. Na lang in degradatienood verkeerd te hebben slaagde Papendrecht er pas in de laatste minuut van de laatste wedstrijd in zich veilig te stellen. Joop Herwig scoorde de verlossende goal, uit bij Sliedrecht.

De historie van VV Papendrecht

Rechterfoto: Zondag 1 Kampioen seizoen 1962-1963

Achterste rij: M. v.d. Vleut, B. Buwalda, J. v. Pelt, H. v.d. Hoek, P. Markesteijn, T. Haksteen, C. Hardam, C. v.d. Stelt, Cor Versteeg, C. Romijn. Voorste rij: D. van Gils, C. Terlouw, J. Herwig, Kees Versteeg, B. Ooijen, T van Sint-Annaland.

Linkerfoto: Team van Papendrecht uit 1960 (foto: familie Stam).

Rechterfoto: Uit de Havenkrant, thuis tegen De Musschen, 22 mei 1966.

In de daarop volgende seizoenen handhaafde het eerste zich in de 2e klasse, hoewel dat soms moeizaam ging. In mei 1961 werd het tweede elftal kampioen en promoveerde naar de 1e klasse van de DVB.

Successen in 1964 en 1965

In augustus 1963 werd Rotterdammer Hans v.d. Hoek door het bestuur aangesteld als nieuwe trainer. Brazilië was in 1962 wederom met het 4-2-4-systeem wereldkampioen geworden en Hans v.d. Hoek achtte de tijd rijp om Papendrecht ook zo te laten spelen. Hoe succesvol dit wel niet was, bleek aan het einde van het seizoen 1963-1964. Op 18 mei 1964, Tweede Pinksterdag, kon Papendrecht het kampioenschap in de 2e klasse B behalen door in Dordrecht van Fluks te winnen.

De historie van VV Papendrecht

Rechterfoto: Zondag 1 kampioen 17 mei 1965

Achterste rij: C. Hardam, P. Markesteijn, H. v.d. Hoek, T. Haksteen, J. van Pelt, C. v.d. Stelt, Cor Versteeg W. Veldhuis en Manus v.d. Vleut.

Voorste rij: D. van Gils, C. Terlouw, J. Herwig, Cees Versteeg, B. Ooijen, P. van Veen en C. Romijn.

Door een 1 - 3 overwinning, met twee goals van Cees Versteeg en eentje van Bertus Ooijen, lukte dat ook, zodat het kampioenschap en de promotie naar de 1e klasse van de KNVB, toen nog de hoogste amateurklasse, een feit was. De spelers waren:

Cor Hardam, Piet Markesteijn, Cees Versteeg, Bertus Ooijen, Joop Herwig, Cees v.d. Stelt, Dick van Gils, Cor Terlouw, Barend Bezemer, Jack van Pelt en Cor Versteeg.

8 van 42

Linkerfoto: Zondag 1 voor de helikoptervlucht naar Emmen in 1965

Rechterfoto: Staand van links naar rechts: Cor Hardam, Hans van der Hoek, Theo Haksteen, Cees van der Stelt, Jack van Pelt, Cor Versteeg, Piet Markesteijn. Gehurkt van links naar rechts: Dick van Gils, Cor Terlouw, Joop Herwig, Cees Versteeg, Bertus Ooijen. Foto: Stichting Dorpsbehoud Papendrecht.

Samen met de vijf andere eersteklassekampioenen ging Papendrecht vervolgens in een hele competitie strijden om het kampioenschap van Nederland bij de zondagamateurs.

De historie van VV Papendrecht

De tegenstanders waren: JOS uit Amsterdam, Emmen, Esca/VC uit Arnhem, Helmond en RIOS'31 uit Pey-Echt uit Limburg.

Uitslagen kampioenschapstrijd 1965

- 23-05-1965: RIOS '31 Echt - ESCA/VC Arnhem 4-3, JOS Amsterdam - VV Emmen 2-0, VV Helmond - VV Papendrecht 2-0.
- 27-05-1965: VV Papendrecht - JOS Amsterdam 0-0, ESCA/VC Arnhem - VV Helmond 1-3, VV Emmen - RIOS '31 Echt 0-2.
- 30-05-1965: VV Papendrecht - VV Emmen 2-4, JOS Amsterdam - ESCA/VC Arnhem 1-0, RIOS'31 Echt - VV Helmond 2-1.
- 05-06-1965: ESCA/VC Arnhem - VV Papendrecht 1-4, VV Helmond - VV Emmen 4-3, RIOS '31 Echt - JOS Amsterdam 2-1.
- 07-06-1965: VV Emmen - ESCA/VC Arnhem 1-1, VV Papendrecht - RIOS'31 Echt 1-1, JOS Amsterdam - VV Helmond 1-0.
- 13-06-1965: VV Emmen - JOS Amsterdam 1-1, VV Papendrecht - VV Helmond 1-1, ESCA/VC Arnhem - RIOS'31 Echt 2-2.
- 20-06-1965: JOS Amsterdam - VV Papendrecht 4-1, VV Helmond – ESCA/VC Arnhem 3-1, RIOS '31 Echt – VV Emmen 3-1.
- 23-06-1965: VV Helmond - RIOS '31 Echt 3-1, VV Emmen - VV Papendrecht 1-2, ESCA/VC Arnhem - JOS Amsterdam 1-5.
- 03-07-1965: VV Emmen - VV Helmond 5-3.
- 04-07-1965: JOS Amsterdam - RIOS'31 Echt 0-2, VV Papendrecht - ESCA/VC Arnhem 2-1.
- 11-07-1965: ESCA/VC Arnhem - VV Emmen 1-1, 11-07-1965: VV Helmond - JOS Amsterdam 2-2, RIOS '31 Echt - VV Papendrecht 5-1.

9 van 42

Eindstand kampioenschapstrijd 1965

Positie	Team	Gespeeld	Punten	Doelsaldo
1.	RIOS'31 Echt	10	16	24-13
2.	JOS Amsterdam	10	13	17-9
3.	VV Helmond	10	12	22-17
4.	VV Papendrecht	10	9	14-20
5.	VV Emmen	10	7	17-21
6.	ESCA/VC Arnhem	10	3	12-26

De historie van VV Papendrecht

Papendrecht vliegt er eens uit

Van een onzer verslaggevers **PAPENDRECHT** dinsdag **Papendrecht** maakt zondag de reis naar Emmen per . . . helikopter. Voor het duel in de strijd om de nationale titel der amateurs zal het eerste elftal in sportnue om halfeen in het sportpark Slobbegors in **Papendrecht** in de wentelwiek stappen, om anderhalf uur later in Emmen op het veld van de club van die naam neer te strijken. Tijdens de kampioensreceptie van **Papendrecht** had de directie van Aviolanza de club de reis (die de verre trip aanzienlijk vergemakkelijkt) aangeboden.

Om halfdrie begint de wedstrijd, en om vijf uur zal de terugtocht met de helikopter worden aanvaard.

Foto boven: Testvlucht van de helikopter van Aviolanda op het Hoge Deel van het Slobbegors (van Ansichtkaart, uitgave: A. de Lange - Bosch).

Afbeelding rechts: uit de Telegraaf

Iedereen uit die tijd herinnert zich de ontknoping in Echt, waar RIOS'31, onder toezien van 7000 toeschouwers inclusief een cameraploeg van Studio Sport, onze jongens met 5-1 de baas bleef en kampioen van Nederland werd. Bij Papendrecht zal vooral de helikoptervlucht naar Emmen in de herinnering voortleven. Daarmee haalden we zelfs de landelijke bladen.

10 van 42

Linkerfoto: Papendrecht in De Kuip op 15 april 1965 (Foto: Herman Stam, staand vierde van links.)

Een ander succes in mei 1965 was het kampioenschap (eindelijk!) van het tweede elftal van de 1e klasse van de DVB en de daarmee gepaard gaande promotie naar de reserve 4e klasse van de KNVB. Het tweede, jarenlang als het zorgenkindje van de vereniging beschouwd, leek eindelijk de weg omhoog gevonden te hebben. Om de aansluiting naar het eerste elftal beter te krijgen zou het tweede, en daarmee ook het derde en eventueel het vierde, echter toch nog een paar keer kampioen dienen te worden. De volgende jaren waren in sportief opzicht relatief rustig voor de vereniging. Het eerste handhaafde zich, soms moeizaam, in de 1e klasse. In mei 1966 was er enige commotie rond het 'weggekocht worden' van trainer Hans v.d. Hoek door Neptunus uit Rotterdam.

De historie van VV Papendrecht

Papendrecht nam Hans v.d. Hoek niets kwalijk, maar de relatie met Neptunus kwam op een laag pitje te staan. Een maand later stelde het bestuur Han v.d. Zeeuw, in Papendrecht niet onbekend, aan als de nieuwe trainer. In deze tijd was het overigens nog steeds zo dat de elftalcommissie de elftallen vaststelde, ook het eerste elftal. De trainer adviseerde. Op 15 april 1968 werd een nieuwe mijlpaal bereikt, toen Papendrecht in De Kuip voor 35.000 toeschouwers, een record in onze clubgeschiedenis, een voorwedstrijd speelde tegen een jeugdelftal van Feijenoord met onder meer Joop van Daele in de gelederen, voorafgaand aan de competitiewedstrijd Feijenoord - Volendam.

Professionelere aanpak

In juli 1968 vond op technisch gebied een omwenteling binnen de vereniging plaats. Het bestuur, ondersteund door de algemene ledenvergadering, nam het besluit om een technische leider aan te stellen die de supervisie over de trainers had. De technische leider was Hans v.d. Hoek en onder hem vielen de volgende trainers: Han v.d. Zeeuw voor de Zondagafdeling, Joop den Hartog voor de Zaterdagafdeling en Harry Meesters voor de Jeugdafdeling.

11 van 42

Linkerfoto: Zondag 1 kampioen 1970.

Achterste rij: Han v.d. Zeeuw, Piet Luyendijk, Wout v.d. Linden, Cor Romijn, Jan den Otter (achter de bloemen), Jan Troost, Abe Bergsma, Piet Veen (pet) en Hans v.d. Hoek.

Voorste rij: Bertus Ooijen, Wim Buitendijk, Cees Versteeg, Cor Terlouw, Kees Peters, John ten Oever, Cees Swijnenburg en Jan Hubers (grensrechter).

Rechterfoto: Zondag 15 kampioen.

Staande vanaf links: E. v.d. Griend, W. v. Hemert, H. Korporaal, S. Korswagen, B. Hardam, F. Triet, P. v. Valen, A. Bezemer en C. Veen.

Gehurkt vanaf links: H. Hilgeman, C. Hardam, E. v.d. Graaf, L. Veth en C. Kaaden.

Toeval of niet, de successen bleven niet uit. Het tweede elftal bereikte de reserve 2e klasse van de KNVB, terwijl het derde ook op KNVB-niveau zou gaan spelen, namelijk in de reserve 4e klasse. Vanaf de zomer van 1969 had de voetbalvereniging Papendrecht drie elftallen op KNVB-niveau, wat in die tijd tamelijk uniek was. In 1970 werd het 50-jarig bestaan gevierd. Tijdens het seizoen 1969-1970 presteerde het eerste elftal wederom uitstekend. Het hanteerde het 4-3-3-systeem. Het speelde op de voorlaatste wedstrijddag thuis tegen concurrent RVC, met Aad de Mos in de gelederen, dat 1 punt achterstond op Papendrecht. Op zondag 10 mei 1970 zagen ruim 4000 toeschouwers dat Papendrecht de tegenstander met een 2 - 1 nederlaag naar huis stuurde. Menig Papendrecht-lid

De historie van VV Papendrecht

weet nog hoe dat ging: in de laatste minuut van de wedstrijd de onderkantlat-bal van Piet 'de Pet' Veen uit een vrije trap, vier minuten voor tijd in het veld gekomen.

De opstelling: Cor Romijn, Jan den Otter, Jan Troost, Cees Swijnenburg, Wim Buitendijk, Abe Bergsma, Cor Terlouw, Cees Peters (Piet Veen), John ten Oever (Cees Versteeg), Wout van der Linden en Bertus Ooijen.

Een geweldig jubileumgeschenk natuurlijk, een vervolg krijgend in de wedstrijden om het kampioenschap van Nederland voor zondagamateurs. Papendrecht kreeg te maken met Uithoorn, Sneek, De Treffers, Sparta '25 en Sanderbout. Sneek werd kampioen en Papendrecht eindigde helaas onderaan.

Pas op de plaats (jaren 70)

Trainer Han v.d. Zeeuw vertrok in juni 1970 naar Unitas en werd opgevolgd door Alan B. Croes. Hans v.d. Hoek was nog steeds manager, maar nam in maart 1971 ontslag. De ledenvergadering prefereerde een op het veld werkende hoofdtrainer boven een manager. Trainer Croes nam even waar, maar werd in juni 1971 opgevolgd door Berry Janse die drie seizoenen zou blijven. De trainersperikelen hadden wellicht invloed op de prestaties: RVC werd kampioen en Papendrecht werd tweede. Voor de vereniging was echter ook goed nieuws te melden. Het derde elftal werd kampioen en promoveerde naar de reserve 3e klasse van de KNVB.

Het seizoen 1971-1972 begon niet al te best. Voorhoedespelers Wout v.d. Linden en John ten Oever vertrokken naar de semiprofs van DFC. Gelukkig slaagde Papendrecht erin zich te handhaven in de 1e klasse en wist de gehele vereniging het de voorgaande jaren gewonnen sportieve terrein te behouden. Het derde en het vierde elftal, inmiddels de B-selectie genaamd, kregen in de persoon van W. Hessels een eigen trainer. In juni 1973 werd zijn taak door Dick van Dijk overgenomen. Afgezien van een lichtwedstrijd tegen Finland (1 - 1, zeer verdienstelijk) in april 1972 en het debuut van Arie v.d. Linden in het Nederlands amateurelftal tegen Duitsland in december 1972, als eerste Papendrecht-speler, waren op sportief vlak geen hoogte- maar ook geen dieptepunten te melden. In de zomer van 1973 werd Arie v.d. Linden contractspeler bij Feyenoord, iets waar heel Papendrecht in die tijd over sprak.

12 van 42

Even in de Hoofdklasse (1974)

In januari 1973 begon in de top van het amateurvoetbal een discussie over de invoering van een Hoofdklasse der Zondagamateurs, bestaande uit drie afdelingen: één gevormd door de districten West I en West II, één voor Noord en Oost, en één voor Zuid I en Zuid II. Het plan ging door. In het seizoen 1973-1974 betekende dat versterkte promotie vanuit de 1e klasse. De eerste zeven ploegen uit de eindstand van de 1e klasse promoveerden naar de Hoofdklasse. Papendrecht, met Joop Molendijk als opvolger van Arie v.d. Linden bij Papendrecht en het Nederlands amateurelftal in de gelederen, slaagde erin de Hoofdklasse te bereiken door als derde te eindigen. Met de nieuwe trainer Maarten de Keizer startte Papendrecht in het seizoen 1974-1975 in de Hoofdklasse. Na een uiterst pechvol jaar, met diverse breuken als blessures, degradeerde Papendrecht naar de 1e klasse. Juist in de wedstrijd tegen kampioen Rood-Wit Amsterdam degradeerde Papendrecht, met een 16-jarige debutant in de gelederen: rechtsbuiten Sjaak van Giersbergen. Vermoedelijk de speler die het

De historie van VV Papendrecht

langst in het eerste elftal gespeeld heeft: 16 jaar onafgebroken, met nog enkele wedstrijden in mei 1992.

Linkerfoto: Zondag 11 kampioen 1978-1979

Staande vanaf links: D. v. Gils, H. Hilgeman, P. d. Hoog, B. Willems, G. Schillemans, S. Postma en W. Veldhuis.

Gehurkt vanaf links: B. Switsar, C. v. Swieten, H. v. Wijngaarden, W. v. Hemert en J. v. Tol.

Rechterfoto: Zondag 15 kampioen

Staande vanaf links: J. v.d. Graaf, J. d. Heer, B. Willems, C. v.d. Stelt, F. Triet, H. Herwig, E. v.d. Graaf, A. Markesteijn, A. Canne, J. v. Valen, T. Mets, H. Schutte.

Gehurkt vanaf links: B. Hardam, W. Veldhuis, P. v. Veen, T. Hoebe, F. d. Heer en C. Versteeg.

Het tweede elftal had inmiddels het hoogste niveau bereikt na promotie naar de reserve 1e klasse van de KNVB. Ook het vijfde elftal werd kampioen en promoveerde. Daardoor speelden in de 1e klasse van de DVB voortaan twee elftallen van Papendrecht: het vierde en het vijfde.

In sportief opzicht waren de jaren '70 voor voetbalvereniging Papendrecht relatief rustig. Het eerste elftal handhaafde zich steeds tamelijk eenvoudig in de 1e klasse. Maarten de Keizer werd in 1978 opgevolgd door Wil Kwast. In 1979 werd hij opgevolgd door Ad van Dongen, die op zijn beurt de stok overgaf aan Wout Plaisier. Voor de B-selectie stonden achtereenvolgens Henk van Osch (1976), G. Kuiper (1978), Jan Sleeking (1979) en Cees Versluis (1980).

13 van 42

Linkerfoto: Papendrecht Zondag 1 in augustus 1980 (Bron: John Vievermans)

Rechterfoto: Viering 60-jarig bestaan van VV Papendrecht in augustus 1980, Papendrecht Zondag 1 en DS'79 (Bron: John Vievermans)

De historie van VV Papendrecht

Sportieve wederopbouw (jaren '80)

De eerste helft van de jaren '80 kenmerkten zich door een sportieve wederopbouw, wat later een voorbereiding bleek te zijn voor de successen vanaf 1985. Het seizoen 1980-1981 was voor de B-selectie nog slecht, met een tussentijdse trainerswisseling: Leo Veldhuis kwam voor Cees Versluis. Hij kon de degradatie van zowel het derde als het vierde echter niet verhinderen. Oud-speler Cees Swijnenburg startte in september 1981 met een schone lei en slaagde erin om in 1983 een uniek succes te boeken: alle drie elftallen van de B-selectie (3, 4 en 5) werden kampioen. Het derde was weer terug in de reserve 3e klasse.

Inmiddels was het eerste elftal ook op toeren geraakt. Nog steeds onder Wout Plaisier leek het seizoen 1982-1983 in een kampioenschap uit te monden. Met nog twee wedstrijden te gaan tegen Sliedrecht en Spartaan '20 had Papendrecht een voorsprong van twee punten op het Voorburgse Wilhelmus. Het in de 1e klasse debuterende Sliedrecht versloeg Papendrecht met 3 - 1. Wilhelmus kwam echter ook niet verder dan een gelijkspel, zodat bij winst in de laatste wedstrijd Papendrecht nog steeds kampioen zou worden. Echter, uit bij Spartaan '20 bleef het 0 - 0, terwijl Wilhelmus wel won. Een beslissingswedstrijd op het terrein van Hermes DVS in Schiedam bleek noodzakelijk. Op 5 juni 1983 werd het na verlenging 2 - 2. Een reprise volgt op woensdag 8 juni, weer bij Hermes DVS. Papendrecht had genoeg aan een gelijkspel, maar redde het helaas niet: Wilhelmus zegevierde met 2 - 0, Papendrecht verslagen achterlatend. De klap werkte lang na.

14 van 42

Papendrecht - Sliedrecht, links in 1983, rechts in 1986 (Krantenknipsels van John Vievermans)

Linkerfoto: Papendrecht Zondag 1 in 1984

Nieuwe trainer Han van der Zeeuw, terug van 13 jaar weggeweest, had tijd nodig om alles weer op

De historie van VV Papendrecht

de rails te krijgen. Door het inpassen van enkele jongere spelers probeerde hij het enthousiasme terug te krijgen, wat maar moeilijk lukte. Door drukke werkzaamheden en omstandigheden bij de KNVB in Zeist, zijn werkgever, moest Han van der Zeeuw zijn werk bij Papendrecht overdragen aan Joop van Daele. Joop, de man die Estudiantes in 1970 op de knieën kreeg en Feyenoord de wereldbeker bezorgde, begon in januari 1984 bij Papendrecht. Papendrecht bleef in de 1e klasse, waarna vanaf september 1984 de lijn omhoog werd ingezet.

Een gouden periode: 1985 - 1987

Met Henk Markesteijn als leider naast trainer Joop van Daele werd het seizoen 1984-1985 ingezet. Zowel het eerste als het tweede elftal deed goed mee in de competitie. Ze slaagden er helaas niet in kampioen te worden. Echter, het eerste deed het bijzonder goed in de strijd om de districtsbeke van West II. Na 4 - 2 winst op Olympia in de halve finale wachtten de amateurs van Sparta in de finale. Op 15 juni 1985, zaterdagavond, werd de finale op het Papendrechtse Slobbengors gespeeld. Na een zinderende wedstrijd, met nog een 0 - 1 achterstand door een eigen doelpunt, won Papendrecht met 4 - 2, door twee fantastische doelpunten van Frans Lutjeboer en twee van Michel Ooijen. Na lange tijd (15 jaar!) weer feest op het Slobbengors, wat bijna een dubbel feest was geworden. Doordat het eerste zo ver kwam in de bekercompetitie, speelde het tweede de wedstrijden om De Dordtenaarcup. Met succes tot en met de halve finale, die ook op 15 juni werd verspeeld. Helaas werd met 5 - 4 verloren.

15 van 42

Links: Papendrecht - Wilhelmus in 1983 (krantenknipsel van John Vievermans)

Middelste foto: Peter Michielse in actie tegen Sliedrecht.

Rechterfoto: Peter Michielse tijdens de bekerwedstrijd tegen DWV.

In het seizoen 1985-1986 kwam Papendrecht dus uit in de grote KNVB-bekercompetitie, met als eerste een thuiswedstrijd tegen Hoofdklasser DWV uit Amsterdam. Toen al begon zich de kracht van Papendrecht af te tekenen: 2 – 1 winst, op 13 oktober 1985. De loting voor de volgende ronde bleek een uitwedstrijd tegen het toen in de eerste divisie uitkomende Volendam op te leveren. De 600 meegereisde supporters trotseerden op 24 november 1985 het vreselijk koude weer. Op een bevroren veld vierde Papendrecht het bereiken van de derde ronde: 0 – 2 winst, met goals van Young Man en Peter Michielse. Een geweldige happening, trainer Barry Hughes van Volendam jaloers en verbaasd achterlatend, met een van Papendrecht-zijde haast perfecte wedstrijd.

Het bekeravontuur werd op 18 maart 1986 voortgezet in het hoge noorden tegen subtopper FC Groningen, met internationals als Adri van Tiggelen, John de Wolf, Peter Houtman en Johan de Kock

De historie van VV Papendrecht

in de gelederen. Een zeer eervolle 3 – 0 nederlaag slechts in het Oosterparkstadion voor een met open vizier strijdend Papendrecht. Het grote bekertoernooi was daarmee ten einde. Alle aandacht kon vervolgens op de competitie gericht worden. Met nog één wedstrijd te gaan stonden Papendrecht en UVS gelijk aan kop. UVS won van HOV, Papendrecht speelde gelijk bij Xerxes, dus geen kampioenschap. Ook het tweede elftal haalde het net niet.

Een jaar later was het wel prijs. Nog steeds onder Joop van Daele haalde Papendrecht met ruime voorsprong op 2 mei 1987 zonder zelf te spelen het kampioenschap binnen. Op die zaterdagavond verspeelde nummer 2 Nieuwenhoorn zijn laatste kans tegen Sparta en Papendrecht vierde feest op de tribunes van Het Kasteel in Spangen, Rotterdam. Een zeer overtuigend kampioenschap, met uiteindelijk 6 punten voorsprong op de concurrentie. Het kampioenschap, dat tevens een terugkeer op het hoogste amateurniveau betekende, was ook het einde van de actieve voetbalcarrière van aanvoerder en uitstekende laatste man Hans van Dongen. Van Dongen had al besloten trainer te gaan worden bij het Gorinchemse SVW.

Papendrecht behaalde deze successen natuurlijk niet met elf vaste spelers. De selectie bestond uit: Harold Verberkmoes, Charles Verbeek, Cock van de Griend, Hans van Dongen, Bert Duthler, Marti Verheem, Frans Lutjeboer, Peter Michielse, John Vievermans, Henk Molenaar, Rob Uitermarkt, Sjaak van Giersbergen, Peter Bouw, Michel Ooijen, Young Man, Peter Keyzer en Sylvester Uneputty.

Ook leider Henk Markesteijn, grensrechter Piet Bosselaar en verzorger Gerard Gaillard deelden in de vreugde. Tevens werd dat seizoen de Dordtenaarcup gewonnen. In de finale werd Heerjansdam verslagen: 1 - 0. Het tweede elftal pakte in het seizoen 1986-1987 ook het kampioenschap in de reserve 1e klasse. Op 10 mei 1987 werden de laatste benodigde punten binnengehaald via een 0 - 2 overwinning op Neptunus. Dit kampioenschap gaf recht op deelname aan het kampioenschap van Nederland voor reserveteams, toen nog in Zeist, waar Papendrecht als vierde eindigde.

16 van 42

Linkerfoto: Zondag 2 seizoen 1986-1987.

Achterste rij: Henk van Steenis, Hans Roelofs, Ron Fernandez, Ricardo Romy, Rene Bosselaar, Addy van der Kolk, Rob Bolink, Alwin Notenboom, Mark Kalishoek en Joop van Daele.

Voorste rij: Sylvester Uneputty, Vincent van Oosterhout, Rob Uitermarkt, John Vievermans, Lennart van Rijswijk, Aert Klijn en Gerald Butter.

Rechterfoto: Zondag 7 seizoen 1990-1991.

Achterste rij: Addy van der Kolk, Tonny Verhoeven, André Kraay, Peter Michielse, Frans Leeuwendal, Phil Spruyt en Aai Leeuwis. Voorste rij: Ruud Bakker, Hans van Rijsbergen, Dick van Hoek, Nico Mostert, Wim Pegtel, Henny Kuiper en Dick Nederlof.

De historie van VV Papendrecht

Gewonnen terrein behouden: 1987 - 1995

Het seizoen 1987-1988 betekende dus een terugkeer in de Hoofdklasse, na een afwezigheid van 12 jaar. Dat seizoen eindigde Papendrecht op een keurige vijfde plaats. Trainer Joop van Daele werd in september 1988 opgevolgd door André Wetzel. In mei 1989 bereikte Papendrecht wederom de finale van het districtsbekeertoernooi. Helaas moest het elftal in Noordwijk in Quick Boys zijn meerdere erkennen: 2 - 1. Het derde elftal speelde een uitstekend seizoen (1987-1988). Het werd kampioen van de reserve 3e klasse en promoveerde daardoor naar de reserve 2e klasse. Het hoogst haalbare omdat het tweede al in de reserve 1e klasse speelde. Trainer Aart Kersbergen had in 1985 Cees Swijnenburg als trainer van B-selectie opgevolgd.

17 van 42

*Het bestuur in 1995. Staand van links naar rechts: Han Matena (secretaris), Ad Matena (voorzitter), Frits Schorer (penningmeester), Herman Vermeulen (vicevoorzitter).
Gehurkt van links naar rechts: Wim Uiterwijk (damesafdeling), Bram Blom (jeugdvoorzitter), Peter Michielse (technische zaken), Fred Brouwer (accommodatie).*

Het tweede deed het in 1989 ook weer goed: wederom kampioen en weer deelname aan het kampioenschap van Nederland. Het leverde nu een derde plaats op. In 1991 werd de ploeg opnieuw kampioen van de reserve Hoofdklasse. Dit keer werd wel het ultieme resultaat behaald: begin juni werd de ploeg van Mark Kalishoek op het Slobbengors algemeen landskampioen van Nederland bij de reserve-amateurteams.

De historie van VV Papendrecht

In 1989 trad Piet de Rijke aan als opvolger van André Wetzel. Het bewind van De Rijke duurde twee jaar, waarna oud-speler Hans van Dongen gedurende het seizoen 1991-1992 de scepter zwaaide. Een andere oude bekende, Joop van Daele, volgde Van Dongen weer op.

In een aantal seizoenen werd het behoud van het Hoofdklasserschap pas in de laatste wedstrijd(en) veilig te hebben gesteld. In het seizoen 1993-1994 werd een bescheiden succesje geboekt. Papendrecht won de derde periodetitel en plaatste zich daarmee voor de voorronden van de grote KNVB-beker, nu de Amstel-Cup. Helaas werd van de Baronie verloren. Van Daele werd in augustus 1994 opgevolgd door Arie Romijn. In het jubileumseizoen 1994-1995 (75-jarig bestaan) wist Papendrecht zich wederom, vrij ruim zelfs, te handhaven als Hoofdklasser.

In 1989 keerde Cees Swijnenburg terug bij de B-selectie van Papendrecht als opvolger van Aart Kersbergen. Helaas kon het verblijf in de sterke reserve 2e klasse niet lang gehandhaafd worden. In mei 1991 volgde voor het derde elftal degradatie naar de reserve 3e klasse. In 1992 volgde Wim ter Stege, ook een oud-eerste-elftalspeler, Swijnenburg op. Hij werd in 1993 vervangen door Ton den Ouden, die tot en met het seizoen 1994-1995 trainer van het derde en het vierde elftal was. Zowel het derde als het vierde handhaafden hun posities: reserve 3e klasse KNVB en reserve 1e klasse Afdeling Dordrecht.

De laatste jaren

Vanaf de jaren 90 liep de belangstelling voor het prestatief spelen op zondag langzaam terug. De B-selectie werd teruggebracht van drie naar twee elftallen. Een paar jaar later viel alleen het derde nog onder de B-selectie en uiteindelijk werd de B-selectie zelfs helemaal opgeheven. Hoewel het tweede elftal voortdurend actief was op het hoogste niveau en eind 20^e eeuw liefst zes keer het kampioenschap mocht vieren, bleek het ook voor dat team steeds moeilijker om voor een goede personele bezetting te zorgen.

18 van 42

Besloten werd om na afloop van het seizoen 2008-2009, Richard Middelkoop was op dat moment de trainer van de A-selectie, geen tweede elftal meer op een hoog niveau te laten spelen. In 1997 degradeerde het eerste naar de eerste klasse. Acht seizoenen later werd de titel gehaald in de eerste klasse door op 1 mei 2005 OJC Rosmalen op het Slobbengors met 4 - 1 te verslaan door doelpunten van achtereenvolgens Peter Heiszwolf, Rutger Karelse (linkerfoto onder), Peter Boudewijn en opnieuw Peter Heiszwolf.

De historie van VV Papendrecht

Een nieuwe periode in de Hoofdklasse brak aan. Vooral het seizoen 2007-2008 verliep uitstekend. Tot op de laatste competitiedag werd gestreden om het kampioenschap. Op 12 mei werd het thuis treffen tegen Deurne helaas met 0 - 2 verloren, waardoor Deurne de titel pakte in de Hoofdklasse B en Papendrecht als derde eindigde. Dat was wel genoeg voor plaatsing voor het toernooi om de KNVB-beker. Tijdens de eerste ronde van de Amstel-cup moest Papendrecht op 30 augustus 2008 naar sportpark De Kikkerhoek te Oud-Beijerland voor de confrontatie met SHO. Dankzij een kopbal van Giovanni Klaverweide en een benutte strafschop van Geert Bakker werd met 1 - 2 gewonnen. Een ronde en vier weken later volgde een thuisduel tegen Haaglandia. Papendrecht kwam na 10 minuten op 1 - 0 dankzij Giovanni Klaverweide. In de tweede helft maakte de gasten gelijk. Na 90 minuten stond het 1 - 1. Na de eerste verlenging stond het 3 - 1 dankzij Samir Acharrat en Giovanni Klaverweide. In de tweede verlenging kwamen de tegenstanders alsnog langszij. De beslissing moest vallen via strafschoppen die door de gasten beter genomen werden, waardoor het bekertoernooi voor Papendrecht ten einde was.

Het eerste zondagelftal wist zich lange tijd in de Hoofdklasse te handhaven, maar het seizoen 2010-2011 eindigde met degradatie naar de eerste klasse.

19 van 42

Opheffing van het eerste

Al jaren loopt in de regio de belangstelling voor zondagvoetbal terug. Vele verenigingen in de omgeving besloten daarom te stoppen met representatief zondagvoetbal of doekten zelfs de gehele zondagafdeling op. Ook amateursclubs die in het verleden op hoog niveau actief waren als DFC, EBOH, Sliedrecht en SVW, zagen zich genoodzaakt die stap te zetten. In de loop van het seizoen 2011-2012 werd duidelijk dat ook Papendrecht tot drastische maatregelen diende over te gaan. Waren op het hoogtepunt liefst 15 elftallen actief op zondag, in 2011 was dit aantal teruggelopen naar 6.

Begin 2012 nam het bestuur het principebesluit het eerste elftal op te heffen en zich voortaan te richten op de zaterdag. Het bestuur kondigde een buitengewone algemene ledenvergadering aan waarin de leden zich daarover konden uitspreken. De drukbezochte ledenvergadering verliep in een kalme sfeer. De leden kregen in twee rondes de gelegenheid om vragen te stellen. Na een schorsing kwam het bestuur met antwoorden. Vervolgens werd gestemd. Op maandagavond 5 maart 2012 om precies 22.17 uur werd een historisch besluit genomen. Het bestuursvoorstel werd aangenomen met 126 stemmen voor, vijf stemmen tegen en vier onthoudingen. Ook in sportief opzicht was het een slecht seizoen met degradatie naar de tweede klasse tot gevolg.

De historie van VV Papendrecht

Zondag 13 mei 2012 was een memorabele dag. De 0 - 1 thuisnederlaag tegen Excelsior'20 was eigenlijk bijzaak. Het laatste fluitsignaal even voor vieren maakte een definitief einde aan 92 jaar prestatievoetbaltraditie op zondag. In 2013 beschikte de club nog over vier zondagelftallen.

Reünie

De zondagselecties hebben door de jaren heen uitstekend weten te presteren dankzij de hechte samenwerking en goede sfeer binnen de vereniging. Nog regelmatig komen voormalige eerste-elftalspelers bij elkaar. Zo speelden op vrijdag 3 juni 2011 Oud-Papendrecht en Oud-Sliedrecht een jubileumwedstrijd op sportpark Slobbengors. Joop van Daele was de coach van het team dat eind jaren 80, begin jaren 90 furore maakte in de competitie. De voetbalwedstrijd was tevens een weerzien van oude voetbalvrienden. Tot aan de rust werd niet gescoord. Na de pauze scoorde voor Sliedrecht Jack Knickman, ook jaren actief bij Papendrecht, waarna Peter Bouw de eindstand bepaalde op 1 - 1.

20 van 42

Linkerfoto, staande van links naar rechts: Joop van Daele, Addy van der Kolk, Cock van der Griend, Peter Michielse, Harold Verberkmoes, Ricardo Romy, Marti Verheem, Peter Bouw, Rob Uitermarkt en verzorgster Jeannette Bosselaar.

Gehurkt van links naar rechts: Sylvester Uneputty, Young Man, John Vievermans, Richard Nardten, Wim ter Stege, Angel Estirado, Peter Keyzer en Jos van Giersbergen.

Linkerfoto: van links naar rechts: Lid van Verdienste Wim Veldhuis sr., voorzitter Bram Blom en Erelid Mark Kalishoek

Op vrijdag 22 maart 2012 vond op het Slobbengors een reünie plaats van spelers en staf uit de

De historie van VV Papendrecht

seizoen	klasse	resultaat	opmerkingen
'28-'29	3e klasse DVB	kampioen	naar 2e klasse DVB
'31-'32	2e klasse DVB	kampioen	na promotiewedstrijd naar 1e klasse DVB
'32-'33	1e klasse DVB	kampioen	naar 4e klasse KNVB
'34-'35	4e klasse KNVB	kampioen	naar 3e klasse KNVB
'36-'37	3e klasse KNVB	degradatie	naar 4e klasse KNVB
'46-'47	4e klasse KNVB	kampioen	via promotiewedstrijden naar 3e klasse KNVB
'56-'57	3e klasse KNVB	kampioen	via promotiewedstrijden naar 2e klasse KNVB
'62-'63	2e klasse KNVB	kampioen	naar 1e klasse KNVB
'64-'65	1e klasse	kampioen	om kampioenschap van Nederland gespeeld
'69-'70	1e klasse	kampioen	om kampioenschap van Nederland gespeeld
'73-'74	1e klasse	3e plaats	promotie naar net ingevoerde Hoofdklasse
'74-'75	Hoofdklasse	14e plaats	degradatie naar 1e klasse
'84-'85	1e klasse	bekerwinnaar District West II	plaatsing voor KNVB-bekertoernooi
'85-'86	1e klasse	KNVB-beker: winst op DWV en Volendam	KNVB-beker: verlies tegen FC Groningen in 8e finale
'86-'87	1e klasse	kampioen	naar Hoofdklasse
'96-'97	Hoofdklasse	14e plaats	degradatie naar 1e klasse
'04-'05	1e klasse	kampioen	naar Hoofdklasse
'07-'08	Hoofdklasse	3e plaats	plaatsing voor KNVB-bekertoernooi
'10-'11	Hoofdklasse	14e plaats	degradatie naar 1e klasse
'11-'12	1e klasse	14e plaats	degradatie naar 2e klasse

periode 1964 - 1975. De 75 aanwezigen vermaakten zich prima. Vele herinneringen werden opgehaald, al dan niet gesteund door foto's en plakboeken. Sommigen hadden elkaar zo'n dertig jaar niet meer gezien en de naamplaatjes bewezen goede diensten omdat de tand des tijds menigeen

De historie van VV Papendrecht

toch wel wat veranderd had. De initiatiefnemers onder leiding van Jan Troost konden terugkijken op een geslaagde en goed georganiseerde dag, die zeker navolging verdient ook voor andere periodes.

De Zaterdagafdeling

Het begin in 1955

Net na de Tweede Wereldoorlog en in het begin van de vijftiger jaren hield heel Nederland zich bezig met de wederopbouw van het land. Op zaterdag werken was heel gewoon. Vandaar dat het voetbal merendeels op zondag plaatsvond. In het begin van die vijftiger jaren begon de vrije zaterdagmiddag steeds meer een verworven recht te worden. Dit, gevoegd bij het feit dat voor een aantal mensen voetballen op zondag uit principiële overwegingen niet aan de orde was, deed stemmen opgaan om binnen de voetbalvereniging Papendrecht met een alleen op zaterdagmiddag spelend elftal te starten. Voor het eerst was hier sprake van in juni 1952, maar het duurde nog tot de zomer van 1955 voor er werkelijk een zaterdagelftal kwam. In het voorjaar van 1955 bleek steeds meer animo voor voetballen op zaterdagmiddag te komen. Het bestuur besloot dan ook om een zaterdagafdeling in het leven te roepen. Hierdoor bleven bepaalde leden behouden voor voetbalvereniging Papendrecht.

22 van 42

In september 1955 ging één elftal van Papendrecht deelnemen aan de zaterdagmiddagcompetitie. De eerste officiële wedstrijd was een thuiswedstrijd tegen Zwervers. Deze eindigde in een 1 - 1 gelijkspel. Winst en verlies waren er in de volgende twee wedstrijden: verlies tegen D.G.S.C. (0 - 1) en winst bij V.V.G.Z. (2 - 3). Hoewel er slechts één voetbalvereniging in Papendrecht was en een derby derhalve eigenlijk niet mogelijk was, werd de wedstrijd tegen Aviolanda wel zo gezien. Het in Dordrecht spelende Aviolanda had namelijk nogal wat spelers die in Papendrecht werkten, bij Aviolanda dus, of in Papendrecht woonden. Helaas eindigde die eerste derby in een 1 - 7 nederlaag.

De zaterdagcommissie

Net zoals dat vaak bij een pas opgerichte vereniging gebeurt, bleek het ook in de zaterdagafdeling nodig te zijn een wat duidelijker leiding aan te stellen. Het bestuur besloot in september 1958 dan ook tot het instellen van een zaterdagcommissie, met als taak de organisatie binnen de

De historie van VV Papendrecht

zaterdagafdeling op te zetten en ervoor te zorgen dat de elftallen, op dat moment nog maar één, compleet waren. De zaterdagcommissie, die direct aan het bestuur rapporteerde, bestond in begin uit: H. de Borst, Joh. Korteland en P. van Os. Leider van het zaterdagelftal werd L. Dekker. In het begin van de zestiger jaren nam het aantal leden van de zaterdagafdeling rustig toe en in september 1966 konden drie elftallen voor de zaterdagcompetitie worden ingeschreven.

Duidelijk was dus dat een behoefte bestond voor het voetballen op zaterdagmiddag. De sportieve prestaties van het eerste elftal waren niet echt spectaculair te noemen. De eerste tien jaar van het bestaan speelde ons eerste elftal op het laagste niveau, de 3e klasse. In oktober 1966 bestond de zaterdagcommissie uit H. Vermeulen, F. Zwaan, J. de Raad, J. de Bruin en P. Harlaar. Herman Vermeulen was voorzitter en Frans Zwaan trad op als wedstrijdsecretaris. L. Dekker was nog steeds leider van het eerste elftal. Deze zaterdagcommissie stelde zich een ambitieus doel: promotie naar de KNVB.

De eerste successen

De verwachtingen die de zaterdagcommissie had van het eerste elftal, werden in eerste instantie snel bewaarheid. In juni 1967 kon het eerste elftal haar eerste succes laten optekenen: kampioen in de 3e klasse van de DVB en daarmee promotie naar de 2e klasse. Het seizoen erop werd vrolijk verder gegaan en werd het kampioenschap in de 2e klasse behaald in juni 1968. Het betekende opnieuw promotie. In september 1968 werd gestart in de 1e klasse van DVB. Door deze snelle opmars besloot het bestuur een gediplomeerde trainer te zoeken, ook samenhangend met het plan een aantal trainers met daarboven een technisch manager aan te stellen. Zo werd Joop den Hartog in augustus 1968 de eerste echte zaterdagtrainer, rapporterend aan Hans v.d. Hoek.

23 van 42

In de jaren zeventig groeide de zaterdagafdeling vooral in de breedte. In september 1970 konden vijf elftallen voor de competitie ingeschreven worden. Afgezien van wat kleinere succesjes werden niet echt grote resultaten geboekt. Wel belangrijk was dat de zaterdagafdeling inmiddels een volwassen poot binnen de vereniging Papendrecht geworden was, wat de basis vormde voor latere successen. Via de trainers Attasio (1969), Hessels (1971), Vermeulen (1972), Koppelaar (1973), Pullen (1976) en Warner (1977) werd Jan van de Berg in september 1979 trainer van de zaterdagvoetballers.

De weg omhoog (vanaf 1977)

Het eerste speelde halverwege de jaren 70 in de tweede klasse van de DVB. Onder trainer Joop Warner hadden onze zaterdagvoetballers er al twee keer aan geroken: op het nippertje werd in beide seizoenen het kampioenschap in de 2e klasse gemist. Toen Jan v.d. Berg in september 1979 aantrad, ontmoette hij een groep spelers die onder het motto "driemaal is scheepsrecht" het dit seizoen wel eens wilde maken. Op indrukwekkende wijze werd het kampioenschap binnengehaald. Al op 22 maart 1980 gebeurde dat in de thuiswedstrijd tegen Sliedrecht. Door doelpunten van Jan Kraal en Jan Korteland werd Sliedrecht met 2 - 0 verslagen en was promotie naar de 1e klasse een feit.

De spelers uit dat team waren: keeper Visser, Rob Fok, René Lissenburg, Kees Bakker, Job Blootshoofd, Addy Aandewiel, Tino Schut, Sjaak van Valen, Jan Kraal, Arjan Korteland, Ton de Vries, Jan Korteland en Peter Goedvolk.

De historie van VV Papendrecht

Linkerfoto: Zaterdag 1 seizoen 1977-1978

Achterste rij: Gijs Markesteijn, Andre Versteeg, Rob Knoop, Hennie van Arkel, Rob Fok, Sjaak van Valen, Addie v.d. Wiel, Ton de Vries, Jan Korteland en Barend 't Hart.

Voorste rij: Reo de Hoog, Martin Stam, Job Blootshoofd, Arjan Korteland, Tino Schut en Kees Bakker.

Het seizoen 1980-1981 was net zo succesvol. Eenmaal in de 1e klasse beland, ging het eerste zaterdagelftal gewoon door. Ondanks de concurrentie van Asperen werd wederom het kampioenschap veroverd, met daaraan vastzittend promotie naar de Hoofdklasse van de DVB. Een uitstekende prestatie natuurlijk, die nog eens extra gestalte kreeg in het eerste seizoen in die Hoofdklasse. Hoewel zij geen kampioen werden, draaiden de zaterdagvoetballers goed mee.

Eindelijk: de KNVB

Na vijf jaar trainerschap werd Jan van de Berg in 1984 opgevolgd door Wim Koppelaar, een oude bekende. Het eerste seizoen met Koppelaar lukte het nog niet, maar in het tweede seizoen was het dan wel raak: kampioen in de Hoofdklasse van de DVB en promotie naar de 4e klasse van de KNVB. Op 19 april 1986 werd uit bij SteDoCo het kampioenschap middels een 0 - 2 overwinning binnengehaald, waarmee de concurrentie, die vooral Vuren uit Asperen bestond, op een onoverbrugbare achterstand gezet was. Het eerste seizoen in de KNVB was meteen een goed seizoen. Papendrecht werd geroemd om de voetballende capaciteiten en liet dat ook zien. Met goed voetbal werd lange tijd meegedaan om de bovenste plaats. Uiteindelijk werd Smitshoek kampioen en moest Papendrecht genoegen nemen met een tweede plek. Uiteraard een prima prestatie, maar er had misschien iets meer ingezet, zo was het algemene gevoel bij de spelers. Als pleister op de wond kon de winst van de Alblasserwaard-cup genoemd worden in juni 1987. In de finale moest Arkel er met 2 - 1 aan geloven. Ook het jaar daarvoor was Papendrecht al succesvol geweest.

Theo Smit volgde in augustus 1987 Wim Koppelaar op als trainer en zag zijn ploeg een uitstekend seizoen draaien. De laatste thuiswedstrijd was het kampioensduel tegen grote concurrent VVOR. Met een punt voorsprong zou een gelijkspel voldoende zijn om als eerste te eindigen. Op het zonovergoten Slobbengors zou op 14 mei 1988 hoe dan ook de beslissing vallen. Helaas mocht het niet zo zijn. Het hardwerkende en ook goed spelende Papendrecht miste te veel kansen. VVOR daarentegen niet en trok uiteindelijk met 1 - 2 aan het langste eind, Papendrecht en de vele supporters met een enorme kater achterlatend. Het seizoen 1987-1988 was echter wel een succesvol seizoen voor het tweede elftal. Na titels in 1986 en in 1987 herhaalden de tweelingen dat

De historie van VV Papendrecht

huzarenstukje in 1988 nogmaals. Daarmee promoveerde dit elftal naar de reserve 3e klasse KNVB. Een prima niveau. Lang kon het tweede op dit niveau blijven spelen, maar in 1995 moest het helaas een stapje terug doen. Het elftal degradeerde naar de reserve 4e klasse.

Toch succes in 1989

Na er in 1988 zo dichtbij te zijn geweest was het in 1989 dan toch raak. Al heel vroeg, op 18 maart 1989 om precies te zijn, kon de kampioensvlag in top. De 5 - 0 winst op ZW uit Rotterdam was ruim voldoende voor het kampioenschap. Het eerste seizoen in de 3e klasse verliep moeizaam. Pas op de laatste wedstrijddag wist Papendrecht zich in veiligheid te spelen. Duidelijk begon te worden dat een hele generatie zaterdagvoetballers op leeftijd begon te raken. Kees Bakker, jarenlang de aanvoerder van de ploeg, was al gestopt met voetballen op het hoogste niveau. Verjonging was noodzakelijk, iets wat dus vooral de nieuwe trainer Dick Hoogmoed moest trachten door te voeren. Hoogmoed, vanaf september 1991 trainer en de opvolger van Theo Smit, ondervond helaas een degradatie van de 3e naar de 4e klasse, in mei 1992.

Het jaar daarop handhaafde het eerste zich in de 4e klasse. Als nieuwe trainer kwam Jan Laurey aan het begin van het seizoen 1993-1994. Laurey slaagde erin sfeer in het elftal te brengen en zorgde voor een stijgende lijn in de prestaties. Dit ondanks het feit dat Laurey zelf een aantal maanden uit de roulatie was vanwege een hernia. Zijn taken werden overgenomen door Dick van Dijk, ook een oude bekende. In mei 1994 werd net niet deelgenomen aan de nacompetitie, iets wat in 1995 wel lukte. In die nacompetitie was De Zwerver uit Kinderdijk de sterkste.

25 van 42

Linkerfoto: Zaterdag 1 seizoen 2001-2002.

Staan van links naar rechts: Henk Markesteijn, Adrie Aerden, Peter Mentink, Timo Brouwer, Maikel Blom, Basjan Munten, Martijn Brouwer, Thomas van de Kaap, Jurgen van de Linden, Edwin Brouwer, Arjan van Toor en Henk Molenaar.

Zittend van links naar rechts: Patrick de Bruin, Guido de Regt, Danny van de Ende, Lennart van Rijswijk, Theo van Wijland, Yilmaz Hoogvliet (aanvoerder) en Jacco Hessing.

Rechterfoto: Zaterdag 1 op 21 augustus 2008

Diverse promoties en degradaties

Het seizoen 1996-1997 werd begonnen in de derde klasse na invoering van de Hoofdklasse. West II was inmiddels ingeruild voor Zuid I. Na jarenlang bovenin meegedraaid te hebben werd in het seizoen 2000-2001 de titel gepakt. In 2002 werd trainer Henk Molenaar opgevolgd door Frans de Visser. Na drie seizoenen volgde helaas degradatie naar de derde klasse en vijf seizoenen later zelfs

De historie van VV Papendrecht

degradatie naar de vierde klasse. In de zomer van 2005 nam Richard Verhoeven, overgekomen van Goudswaardse Boys, het roer over van Frans de Visser die naar eersteklasser Nieuw-Lekkerland vertrok. Vanaf maart 2006 was Paco Ariza Lora de hoofdtrainer van de zaterdagselectie. In de zomer van 2006 keerde Henk Molenaar terug als hoofdtrainer. Zijn taken werden twee jaar later overgenomen door Francis Janse, tot dan toe trainer van het tweede.

In het kader van het 90-jarige bestaan van de vereniging werd op zaterdag 14 augustus 2010 op het Slobbengors een jubileumwedstrijd gespeeld tegen Oud-Feyenoord. Onder leiding van de jarige oud-Papendrecht-coach en voormalig Feyenoorder Joop "brilletje" van Daele werd na een 0 - 2 achterstand met 4 - 2 gewonnen. Feyenoord, met in de gelederen Ben Wijnstekers, Peter Houtman, Jean-Paul van Gastel, André Stafleu, Henk Vos, Arjan van der Plas en Ton Pattinama, kwam op voorsprong dankzij Gaston Taument en Arjan van der Laan. De Papendrechtse doelpunten waren van Pieter van der Kevie, Melvin en Marco Keesmaat (tweemaal).

26 van 42

In februari 2012 werd afscheid genomen van trainer Dennis Zaal. Zijn taken werden overgenomen door Richard Elzinga en Maarten van Gastelen. Zij sleepten een periodetitel binnen, waarna het eerste met Rimboe om promotie streed. Papendrecht was veel te sterk voor de ploeg uit Wouwse Plantage. Na een 0 - 5 uitoverwinning werd het op zaterdag 19 mei liefst 12 - 0.

Het seizoen 2012-2013 werd ingegaan met hoofdtrainer Richard Elzinga en leider Leo Kraal. Het eerste werd derde, een positie die voldoende was voor plaatsing voor de nacompetitie. Daarin was Rijswijkse Boys helaas te sterk. In 2013-2014, het laatste seizoen van Elzinga en Kraal, maakte Zaterdag 1 zijn favorietenrol volledig waar. De ploeg behaalde 54 punten uit 26 duels, liefst 10 punten meer dan de nummer 2, GSC/ODS. Verder maakte ons eerste de meeste goals, 57, en incasseerde het de minste tegentreffers, namelijk 20. Overduidelijke cijfers.

De historie van VV Papendrecht

Linkerfoto: Zaterdag 1 gepromoveerd op zaterdag 19 mei 2012 (foto: Dirk Werkman).

Rechterfoto: Zaterdag 1 kampioen van de Derde Klasse C op zaterdag 19 april 2014 (foto: Dirk Werkman).

Nadat meerdere jaren achtereen promotie naar de eerste klasse net was misgelopen, lukte het wel in het seizoen 2018-2019. In het eerste jaar onder de nieuwe hoofdtrainer Johan Sturuss, die in totaal 6 seizoenen zou aanblijven, moest het kampioenschap uiteindelijk door een iets minder doelsaldo aan Nivo Sparta worden gelaten. De ploeg van aanvoerder Nick Kamerling ging vervolgens de nacompetitie in. Die werd begonnen met een 1 - 3 zege in en tegen Oostkapelle. De tweede wedstrijd was op het Slobbengors tegen Geinoord Nieuwegein. Na 90 minuten was het 1 - 1. In de blessuretijd van de verlenging schoot Djerrel Saffignani Papendrecht 1 naar de eindronde van de nacompetitie (foto onder, links).

27 van 42

Die vond op 15 juni 2019 plaats op sportpark De Molenwei in Heerjansdam. Een klein kwartier voor rust opende Justin Beemsterboer de score (foto onder, links)

De historie van VV Papendrecht

Tien minuten later verdubbeld maakte Djerrel Saffignani 2-0. Vlak voor rust kopte Kelvin van der Giessen namens NSVV de aansluitingstreffer binnen waardoor de elftallen de rust ingingen met een 2-1 voorsprong voor Papendrecht. Na rust werd niet meer gescoord waardoor promotie naar de eerste klasse een feit was.

In het seizoen 2021-2022 degradeerde Papendrecht 1 naar de tweede klasse om een jaar later alweer terug te keren. Op zaterdag 29 april 2023 werd uit met 1-3 gewonnen bij nummer 3 GRC14 waarmee ruim voor het einde van de competitie het kampioenschap binnen was. Papendrecht behaalde uiteindelijk uit 26 wedstrijden 63 punten, liefst 11 meer dan nummer 2 GJS.

28 van 42

In zijn laatste periode bij Papendrecht loodste Maarten van Gastelen de mannen van Zaterdag 2 onbedreigd naar de titel die reeds op 13 april 2013, met nog drie wedstrijden voor de boeg, binnengesleept werd na een 7 - 1 overwinning tegen SC Amstelveen 2. Promotie naar de reserve tweede klasse was daarmee een feit.

Olav Kavelaar bleef leider van Zaterdag 2, Van Gastelen werd opgevolgd door Laurens Gerlich. Onder zijn leiding had het tweede selectieteam een moeilijke start. Vanaf half oktober begon de opmars. Helaas was de latere kampioen Alblasterdam 2, waarvan overigens twee keer werd gewonnen, uit beeld, maar de tweede periode werd wel binnengehaald. In de nacompetitie werd eerst GDC 2 opzijgezet en daarna bleek Kozakken Boys 3 geen partij, met promotie naar de reserve eerste klasse tot gevolg. Zaterdag 2 begon het seizoen 2017-2018 met een nieuwe trainer, Martin Nouwen. De titel werd weliswaar niet gepakt maar in de nacompetitie ging het uitstekend.

De historie van VV Papendrecht

seizoen	klasse	resultaat	opmerkingen
'66-'67	3e klasse DVB	kampioen	naar 2e klasse DVB
'67-'68	2e klasse DVB	kampioen	naar 1e klasse DVB
'79-'80	2e klasse DVB	kampioen	naar 1e klasse DVB
'80-'81	1e klasse DVB	kampioen	naar Hoofdklasse DVB
'85-'86	Hoofdklasse DVB	kampioen	naar 4e klasse KNVB
'88-'89	4e klasse KNVB	kampioen	naar 3e klasse KNVB
'91-'92	3e klasse West II	degradatie	naar 4e klasse West II
'95-'96	4e klasse West II	8e plaats	naar 3e klasse Zuid I in verband met invoering van Hoofdklasse
'00-'01	3e klasse Zuid I	kampioen	naar 2e klasse Zuid I
'03-'04	2e klasse Zuid I	degradatie	naar 3e klasse Zuid I
'08-'09	3e klasse	degradatie	naar 4e klasse
'11-'12	4e klasse	periodetitel	via promotiewedstrijden naar 3e klasse
'13-'14	3e klasse	kampioen	naar 2e klasse
'18-'19	2e klasse	2e, periodetitel	via nacompetitie naar 1e klasse
'21-'22	1e klasse	degradatie	naar 2e klasse
'22-'23	2e klasse	kampioen	naar de 1e klasse

29 van 42

Op 16 juni 2018 vond de finale van de nacompetitie plaats op sportpark De Kwarrehoek in Lage Zwaluwe. Thuisploeg Zwaluwe 2 kwam tot tweemaal toe op voorsprong maar Papendrecht 2 trok uiteindelijk met 2 - 4 aan het langste eind. Daarmee promoveerde Zaterdag 2 voor het eerst in zijn bestaan naar het hoogste niveau voor reserveteams, de reserve Hoofdklasse.

Linkerfoto: Zaterdag 2 kampioen op 13 april 2013

Rechterfoto: Zaterdag 2 wint finale nacompetitie op 16 juni 2018

De historie van VV Papendrecht

Zaterdag 2 begon het seizoen 2017-2018 met een nieuwe trainer, Martin Nouwen. De titel werd weliswaar niet gepakt maar in de nacompetitie ging het uitstekend. Op 16 juni 2018 vond de finale van de nacompetitie plaats op sportpark De Kwarrehoek in Lage Zwaluwe. Thuisploeg Zwaluwe 2 kwam tot tweemaal toe op voorsprong maar Papendrecht 2 trok uiteindelijk met 2 - 4 aan het langste eind. Daarmee promoveerde Zaterdag 2 voor het eerst in zijn bestaan naar het hoogste niveau voor reserveteams, de reserve Hoofdklasse.

De Jeugdafdeling

Het eerste jeugdelftal in 1932

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst! Dat geldt ook voor de voetbalvereniging Papendrecht. Een vereniging zonder jeugd heeft geen toekomst, is een algemeen gebezigde uitspraak. Papendrecht vormt geen uitzondering hierop, ook in de jaren vlak na de oprichting. Vanwege de moeizame start van de vereniging, vooral met betrekking tot de accommodatie en het terrein, duurde het tot 1932 voor Papendrecht de beschikking had over een jeugdelftal. Van een echte competitie was toen nog niet sprake, alhoewel er zeker zowel uit- als thuiswedstrijden gespeeld werden.

Nog voor de oorlog werd in de gemeente Papendrecht getracht de jeugd lichamelijke opvoeding te geven. Onder andere werd geprobeerd het schoolvoetbal van de grond te krijgen, iets wat na de oorlog, in 1947, vastere grond onder de voeten begon te krijgen. Inmiddels was het schoolvoetbal uitgegroeid tot een enorm toernooi, waar bijna alle leeftijdsklassen van 8 tot 18 jaar aan meededen, jongens en meisjes.

Met het schoolvoetbal ontstond interesse voor het voetbal onder de jeugd. In april 1947 waren zo'n 60 junioren lid van de vereniging. Dit leidde ertoe dat in september 1947 drie elftallen aan de DVB-competitie deel konden nemen: A, B en C, met in A de oudste jeugdspelers (tot 18 jaar), enz. Vanaf dat moment diende organisatie in de jeugdafdeling gebracht te worden. Eén van de eerste jeugdcommissies bestond uit voorzitter Wout v.d. Graaf, secretaris Dirk Kwakernaat en Jan Zegelaar. De eerste activiteit van de jeugdafdeling als geheel was een excursie naar de wedstrijd tussen een Rotterdams elftal en Admira uit Wenen in Oostenrijk. In die tijd was er nog geen profvoetbal en werd het Rotterdams elftal samengesteld uit spelers van de Rotterdamse amateurclubs. Circa 75 junioren gingen mee, zo'n beetje iedereen dus.

In september 1948 kon ook een D-elftal ingeschreven worden voor de competitie. Hoewel de prestaties van de elftallen nog niet om over naar huis te schrijven waren, kwam er toch lijn in de organisatie. De jeugdcommissie organiseerde in december 1949 de eerste zogenaamde contactavond met de ouders van de junioren. Dingen die ter sprake kwamen, waren bijvoorbeeld het vervoer naar uitwedstrijden: de fiets!

Het 30-jarig bestaan

Ter gelegenheid van het 30-jarig jubileum van de vereniging in 1950 werd een aantal activiteiten voor de jeugd georganiseerd. Zo speelde elk elftal een thuistoernooi, was er een juniorenreis naar Oostvoorne en Rockanje en een voetbalkamp van een aantal dagen in Arnhem. De prestaties gingen langzaam bergopwaarts. Het allereerste kampioenschap van een Papendrechts jeugdelftal werd in juli 1951 behaald door het B-elftal. Het C-elftal werd kampioen in juli 1953, met Han Matena in de

De historie van VV Papendrecht

gelederen. Trainingen vonden vanaf oktober 1953 plaats in het gymnastieklokaal bij de brandweerkazerne, mede ingegeven door het feit dat door de aanleg van "Recreatieoord Slobbengors" wat geschoven moest worden met trainingsstroken.

Net als de senioren binnen de voetbalclub groeide ook het aantal jeugdleden flink. Al enige tijd konden ook pupillen van tien tot twaalf jaar oud lid worden. In november 1955 lag dat aantal inmiddels boven de 40. Helaas konden die jongeren niet meedoen aan de competitie, domweg omdat de DVB op dat moment nog geen pupillencompetitie opgezet had. Binnen de vereniging werd dat opgelost door een onderlinge competitie op te zetten, totdat vanaf de zomer 1958 met een pupillencompetitievoetbal in de Afdeling Dordrecht gestart werd. Die competitie was voor tien- en elfjarigen, met bekende tegenstanders als Sliedrecht, Alblasserdam, De Zwerver en Nieuw-Lekkerland.

In september 1956 diende de start van de jeugdcompetities uitgesteld te worden. Op advies van de hoofdinspecteur voor de Volksgezondheid werd niet gespeeld, omdat diverse gevallen van polio (kinderverlamming) binnen de Afdeling Dordrecht waargenomen waren. In oktober 1956 ging de competitie uiteindelijk van start. Voetbalvereniging Papendrecht deed dat met vijf jeugdelftallen. Inmiddels was er op woensdagavond training onder leiding van voormalig eerste-elftalspeler Arie v.d. Kolk.

Sterke groei

In de eerste helft van de zestiger jaren nam het aantal jeugdleden fors toe. In juni 1966 waren er elf jeugdelftallen, A t/m K. Het gymnastieklokaal aan de Kazernestraat deed nog steeds dienst als trainingsruimte. Opvallend was dat enkele eerste-elftalspelers functioneerden als jeugdtrainer. Cor Terlouw trainde de jongste jeugd (t/m 9 jaar), terwijl Cees Swijnenburg de jongens van 16 en 17 jaar onder handen nam. De trainingen wierpen vruchten af, getuige het kampioenschap van de Afdeling Dordrecht op 4 maart 1967 van het A-elftal, dat onder leiding stond van trainer Han van der Zeeuw.

31 van 42

Linkerfoto: Papendrecht A seizoen 1966-1967

Staan van links naar rechts: leider Verhoeven, Simon Klaverdijk, Harrie Eilbracht, Fred Kunst, Etienne de Blok, Cees Peters, Jan Kraal, Gerard Smits en leider Van Steenis.

Gehurkt van links naar rechts: Ad Gommers, Arie Middelkoop, Kees van der Heiden, Wout van der Linden en Wim Pegtel (foto: Gerard L.M. Smits).

Rechterfoto: A1 in mei 1975 (Bron: John Vievermans)

De historie van VV Papendrecht

In 1968 besloot het bestuur tot het anders aanpakken van de trainingen binnen de gehele vereniging. Hans v.d. Hoek werd aangesteld als manager, met daaronder een aantal trainers. Eén van hen, Louis Meesters, werd vanaf augustus 1968 verantwoordelijk voor de jeugdafdeling. De groei van de jeugdafdeling ging ondertussen onverdroten voort en in de zomer van 1970 was het aantal jeugdleden opgelopen tot 300. Van hen was ongeveer 150 nog pupil. Eenzelfde situatie als in november 1955 ontstond. Veel van hen konden niet aan competitievoetbal meedoen, aangezien er te weinig beschikbare tegenstanders waren. Wederom werd besloten tot het opzetten van een onderlinge competitie, iets wat gelukkig niet al te lang hoefde te duren. In de herfst van 1970 werd afgestapt van de trainingen in het gymnastieklokaal en werd 's winters buiten getraind.

Meer structuur

Vanwege de forse hoeveelheid jeugdleden was het noodzakelijk om meer structuur binnen de Jeugdafdeling aan te brengen. De KNVB gaf het goede voorbeeld en stelde leeftijdsklassen in: A, B, C en D bij de junioren en A en B bij de pupillen. Een paar jaar later werd de D-klasse bij de junioren weggelaten. De pupillen hielden A en B. In 1975 werd dat veranderd in D en E voor de pupillen. Later kwam daar nog de F bij voor de allerjongsten (6 t/m 8 jaar).

32 van 42

Linkerfoto: Jeugdteam halverwege de jaren 70 (Bron: Hans Jonker)

Staan van links naar rechts: Jan-Leen Verdoorn (trainer), Marcel Knipscheer, Mattie Mutsaers, Ronald Hovestad, Martin, Rex Blanken, Hans Jonker, Jan Jonker (trainer-leider), Theo Kruithof.

Gehurkt van links naar rechts: Robbie, Karel, Wim van Swieten, Frans van Houwelingen, Co de Groot, Walter Verdoorn.

Bijzonderheid: dit was het eerste team bij VV Papendrecht dat door ESBI gesponsord werd. Het jasje van Jan-Leen Verdoorn was daarom expres andersom aangetrokken om de naam ESBI te kunnen zien.

Rechterfoto: B3 van trainer-coach Eimerd van de Griend (zittend, rechts) is kampioen in het seizoen 1997-1998.

Binnen voetbalvereniging Papendrecht werd op de invoering van leeftijdsklassen ingespeeld door hoofdleiders per leeftijdsgroep aan te stellen. Deze coördineerden en begeleidden de leiders binnen hun groep en zorgden ervoor, dat de elftallen compleet konden aantreden, een niet altijd even gemakkelijke taak. Ook namen zij zitting in het Jeugdbestuur. In april 1972 verscheen een eerste

De historie van VV Papendrecht

variant van een weekbrief, opgesteld door Wim Veldhuis en Chris Pott. Programma's en standen vormden mede de inhoud van deze weekbrief.

Inmiddels liepen de competities zeer goed en door de grote hoeveelheid jeugdleden kon geselecteerd gaan worden. In het midden van de zeventiger jaren waren er binnen de junioren per leeftijdsgroep 2 selectieteams bijv. C1 en C4, B1 en B3, enz. Vaak was het echter zo, dat de tegenstand in de competitie voor het jongste selectieteam uit de leeftijdsgroep, bijvoorbeeld bij C4, niet groot was. Overwinningen werden (te) eenvoudig behaald. Over C4 gesproken: dit elftal ondernam in april 1974 een reis naar Londen. Onder organisatie en met steun van de toenmalige leider Otto Rennert werd dit allemaal mogelijk, een enorme belevenis voor de jongens.

De jeugdafdeling bloeide in de jaren zeventig. Acht elftallen per leeftijdsgroep was geen uitzondering, met een grote behoefte aan jeugdtrainers en jeugdleiders tot gevolg. In 1974 trainde hoofdtrainer Maarten de Keizer ook A1, dat gesponsord werd door ESBI BV, het bedrijf van Cees van Swieten. Ger Bruijs, Dick van Dijk, de toenmalige trainer van de B-selectie, en Wim Koppelaar van de zaterdagafdeling trainden de andere jeugdelftallen. Verder kwam de uitwisseling met partnergemeente Blomberg op gang, wat betreft onze vereniging. Als één van de eerste elftallen profiteerde A1 daarvan in augustus 1974.

Verdere ontwikkeling

De Jeugdafdeling ontwikkelde zich inmiddels steeds verder. Als jeugdtrainers passeerden Jan Stierman, Ton Ruts, Martin Scherps en Wim Delmé de revue. Jeugdvoorzitters uit die tijd waren Wim v.d. Wiel, Jacob v.d. Linden en Ton Schimmelpenningh.

33 van 42

In het seizoen 1977-1978 werden voor het eerst vijfminutenstraffen bij de B- en C junioren ingevoerd. Tevens startte een competitie voor F-pupillen. In oktober 1979 werd Cees Zwaan de nieuwe jeugdtrainer, als opvolger van Arno Pijpers. Cees Zwaan was al snel bijzonder populair bij zijn spelers en werd in mei 1981 kampioen met A1 van één van de twee topklassen binnen de afdeling Dordrecht. Helaas ging de finale tegen Hardinxveld verloren. Tevens was dit het afscheid van Cees Zwaan, die wegens rugklachten als trainer moet stoppen. Het laatste half jaar werd hij al geassisteerd door Bertus Ooijen.

Linkerfoto: A1 seizoen 1982-1983

Rechterfoto: Jeugd VV Papendrecht gesponsord door Fokker in 1992

De historie van VV Papendrecht

Leo Vroegindewij, tot dan jeugdtrainer bij ASWH in Hendrik-Ido-Ambacht, was de opvolger van Cees Zwaan. In 1983 slaagde A1 er met assistent Bertus Ooijen, leider Wim van der Wiel, verzorger Harry en grensrechter Piet Molenaar wel in kampioen van de Afdeling Dordrecht te worden. In een halve competitie met de kampioenen van de andere afdelingen van West II, te weten Rotterdam, Den Haag, Gouda en Leiden, werd gestreden om twee plekken in de regionale afdeling van West II. Na gelijke spelen op het Slobbengors tegen Alexandria'66 (2 - 2) en RVC (1 - 1) en een 2 - 8 uitoverwinning in en tegen Woerden moest in Zwammerdam gewonnen worden tegen het puntloze ARC uit Alphen aan den Rijn om achter RVC als tweede te eindigen. Bijna ging het nog mis, maar na een 1 - 0 ruststand werd het toch nog 1 - 3 dankzij een afstandsschot van Chris Klein, een door Jan Willem de Man versierde en door Eric Hardam benutte penalty en een late treffer van Henk Korteland. Door dit resultaat mocht de ploeg zich vanaf dat momenteel A-regionaal noemen.

De spelers waren: keepers Frans van Houwelingen en Cor Romijn; Fred Cleton, Eric Holleman, Addy Matena, Jan Willem de Man, Henk Molenaar, Ad Verhoeven, Silvester Uneputty, Erik Hardam, Chris Klein, Frank van der Graaf, René Chirill, Michel Ooijen, Henk van der Steen en Henk Korteland.

In het seizoen 1983-1984 was Sliedrechter Wim Advocaat trainer van A-regionaal en Bertus Ooijen assistent en leider. Op het één-na-hoogste niveau met tegenstanders als de A1-teams van toenmalige eerstedivisionisten SVV en Excelsior werd een keurige vijfde plaats behaald. De hoogste jeugd ploeg kwam enige jaren op regionaal niveau uit, waarbij onder meer tegen de jeugd van Feyenoord en Sparta gespeeld werd. Ook B1 slaagde erin te promoveren, waarna de ploeg uitkwam als B-regionaal.

Halverwege de jaren tachtig kwam het fenomeen van Sport Technisch Kaderadviseur op (kortweg STK'er). Met subsidie van het ministerie konden verenigingen een STK'er proberen aan te stellen. Naast trainingen had deze STK'er tot taak het aanwezige kader (overige trainers, leiders) binnen de vereniging op te leiden en te begeleiden. In november 1984 werd Hans van Zutphen de eerste STK'er bij Papendrecht (en ook één van de eersten in Nederland), later opgevolgd door John Kila.

34 van 42

Aan het einde van de jaren tachtig liep het wat minder soepel binnen de jeugd. De concurrentie met andere takken van sport liet zich voelen en de hoeveelheid jeugdleden liep terug. Het bleek moeilijker te worden voor de hoofdleiders om de elftallen elke keer weer rond te krijgen, doordat sneller dan vroeger afgeschreven werd. Ook het vinden van leiders voor de diverse elftallen werd er niet gemakkelijker op. Het jeugdbestuur probeerde het tij te keren door veel activiteiten buiten de trainingen en competitiewedstrijden om te organiseren. Zo werden in de schoolvakanties weer voetbaldagen georganiseerd en werden de activiteiten in de zaal gedurende de winterperiode geïntensiveerd. Ook andere evenementen zoals een Sinterklaasviering voor de jongste jeugd, werden opgezet. Mensen als Leen Holleman waren in deze moeilijke periode goud waard voor de jeugdafdeling en dus voor de gehele vereniging.

Een nieuw Jeugdplan

In het voorjaar van 1991 besepte het bestuur dat het noodzakelijk was het beleid voor de komende jaren voor de gehele vereniging nauwkeurig uit te stippelen. Zij liet zich adviseren door een commissie bestaande uit Gerard Bouwer, Wim Veldhuis en Cees van Swieten. Naast een algemeen beleidsplan presenteerde de commissie in de zomer van 1991 ook een algemeen Jeugdplan. Na een jaar van inventarisatie werd het Jeugdplan in detail ingevuld door Henk van Diest, Han Matena en Peter Michielse. Het plan van aanpak voorzag onder andere in veel oefenwedstrijden, veel

De historie van VV Papendrecht

trainingen, voor elk elftal minimaal twee keer per week, en maandelijks trainersoverleg. Invulling van dit Jeugdplan was mede mogelijk door de komst in 1991 van Fokker Bedrijf Drechtsteden als algemeen sponsor van de jeugdafdeling. Elke leeftijdsgroep kreeg zijn eigen gediplomeerde trainer, met indien nodig assistent-trainers. Voetbaltechnisch gesproken kwam hiermee de zaak op de rails te staan.

Als voorzitter van de jeugdafdeling zorgden eerst Han Matena en vanaf 1993 Bram Blom ervoor dat de organisatie met hoofdleaders en leiders in orde kwam. Hiermee waren alle voorwaarden voor een wederopkomst van de jeugdafdeling aanwezig. De resultaten bleven dan ook niet uit. Vooral in de breedte bij de pupillen en jongere junioren bleek al snel dat de aanpak vruchtbaar was. De prestaties van de selectie-elftallen groeiden ook. In juni 1994 slaagde het A1-elftal erin de Stem-van-Dordt-Bokaal te veroveren. Sjaak van Giersbergen en Henk Markesteijn waren trainer en leider van dit team, als opvolgers van Jan van Lier en Arie v.d. Staij.

In mei 1994 namen maar liefst drie elftallen van Papendrecht deel aan een toernooi in Parijs. Een enorme organisatie, geklaard onder leiding van Bram Blom en Henk van Diest. Het seizoen 1994-1995 werd qua prestaties een topseizoen. A1 werd kampioen van de Afdeling Dordrecht en promoveerde naar de landelijke derde divisie. Ook A2 kon de kampioensvlag hijsen. C1 werd in feite ook kampioen van de Afdeling Dordrecht. Tevens werden C2 en D2 kampioen. Alle andere teams eindigden hoog. B1 haalde het net niet en promoveerde dus helaas niet naar de landelijke klasse.

35 van 42

Foto links: D1 in het seizoen 2008-2009

Halverwege de jaren 90 werd Bram Blom als jeugdvoorzitter opgevolgd door Dick Verschoor die verder ging met het uitwerken van het Jeugdplan. In mei 2008 leidde dit tot een nieuw technisch jeugd beleid, met een goede jeugdopleiding als basis. Die is niet alleen gericht op prestatief maar ook op recreatief. Dat wil zeggen dat eenieder zijn of haar plafond binnen de voetbalclub moet kunnen halen. Recreatief is dus net zo belangrijk als prestatief. Een Technische Commissie werd gevormd die als voornaamste taak had de rode draad te bewaken en het uitvoeren van het technisch jeugd beleid. In juli 2011 bestond deze uit de volgende mensen: Leo Kraal (lid jeugdcommissie), Dennis Zaal (technisch jeugdcoördinator algemeen + bovenbouw, ABC), Robert Rijntjes (coördinator keepers), Paco Ariza Lora (technisch jeugdcoördinator onderbouw, DEF), en Joop Rothman (coördinator scouting).

De historie van VV Papendrecht

Eén van de eerste activiteiten was de organisatie van een ondersteuningstraject voor jeugdtrainers- en leiders. De vereniging heeft namelijk een grote groep jeugdtrainers-/leiders, die vaak op vrijwillige basis een grote bijdrage leveren. De vereniging is dan ook erg dankbaar op de steun die we van deze mensen krijgen. Mede dankzij deze mensen gaat de jeugdafdeling van voetbalvereniging Papendrecht een zonnige toekomst tegemoet.

Kampioenen in 2008, van links naar rechts: F6, E1, D4

Dat het bij Papendrecht wel goed zit met de jeugd, werd nog maar eens duidelijk op 16 juni 2012, toen F1 winnaar werd van de eerste editie van de Coen Moulijn Memorial Cup. Op Sportpark Faas Wilkes van XerxesDZB klopten de Papendrechters BVCB in de finale met 1 - 0.

Linkerfoto: F1 wint Coen Moulijn Memorial Cup op 16 juni 2012

Rechterfoto: B1 kampioen in 2008

Onder de opvolger van Dick Verschoor, Rick Croese, werd een nieuwe Jeugdcommissie gevormd. In samenwerking met Hoofd Jeugdopleidingen Dennis Zaal werd gewerkt aan een nieuwe versie van het jeugdplan. VV Papendrecht heeft het streven om elke voetballer te laten acteren op het juiste niveau, of dit nu prestatief of recreatief is. Om dit bereiken werd in 2023 het nieuwe jeugdbeleid geformuleerd met daarbij horend een nieuw Jeugdplan. Het plan is ook gericht op de trainers en leiders, om hen te ondersteunen en te begeleiden bij hun vaak vrijwillige werkzaamheden. Het betreft een dynamisch proces. Regelmatig zullen er daarom aanpassingen plaatsvinden.

De historie van VV Papendrecht

Linkerfoto: F3 kampioen op 17 mei 2016

Rechterfoto: De Jeugdcommissie op 1 oktober 2018

De Damesafdeling

Het begin in 1971

De huidige damesafdeling van voetbalvereniging Papendrecht is eigenlijk al de tweede. In het begin van de 70'er jaren werd het voetballen voor dames in Nederland steeds populairder. Bij diverse verenigingen ontstonden dan ook dameselftallen. Zo ook bij Papendrecht, waar in september 1971 een damesafdeling werd opgericht. Zo'n 15 enthousiaste dames vormden het elftal. Na eerst een serie oefenwedstrijden gespeeld te hebben, ging dat team vanaf februari 1972 aan de competitie deelnemen. In tegenstelling tot wat nu het geval is, werden de wedstrijden op zondag gespeeld. Een aantal van 15 dames was echter een krappe basis. Het bleek na enkele jaren vrij lastig om steeds weer met een elftal in te kunnen schrijven voor de competitie. Ondanks het enthousiasme van trainer R. de Visser, vanaf september 1974, moest de damesafdeling in september 1975 na precies 4 jaar worden opgeheven.

37 van 42

Herstart in 1979

Een tweede poging om een damesafdeling van de grond te krijgen vond plaats in september 1979. Door de enorme inzet van toenmalige trainer Martin Scherps werden zoveel dames lid dat al snel twee teams gevormd konden worden. Dit aantal vroeg om een goede organisatie en die kwam er dan ook in de vorm van een enthousiaste damescommissie. Alle begin is moeilijk en de eerste jaren waren de resultaten nog niet naar behoren. Gelukkig ging het steeds beter. In het seizoen 1983-1984 promoveerde het eerste dameselftal naar de 1e klasse. De laatste match tegen Kozakken Boys eindigde in een gelijkspel waardoor Kozakken Boys kampioen werd. Papendrecht eindigde als 2e en promoveerde ook. De eerste klasse was destijds het op een-na-hoogste niveau van Nederland. Dit is de hoogste afdeling die ooit bereikt is door een dameselftal van onze club. Het seizoen erop was opnieuw het laatste duel de kampioenswedstrijd en wederom was Kozakken Boys de opponent. Helaas verloren onze dames waardoor ze ook in het seizoen 1986-1987 in de 1e klasse van de Afdeling Dordrecht actief waren. In dat seizoen veroverde GDC de titel en eindigde Papendrecht op een keurige 3e plaats. De damesafdeling bleef groeien. Sinds oktober 1984 telde deze een meisjeszevental. Door de aanwas van leden werd enige tijd later besloten het meisjeszevental, op

De historie van VV Papendrecht

een half veld, uit te breiden tot een volwaardig elftal: het derde. In oktober 1987 stapte trainer Martin Scherps op. Hij had in totaal 8 seizoenen voor de groep gestaan. Op dat moment bestond de damesafdeling uit 62 leden, verdeeld over drie vrouwenelftallen en twee meisjesteams. Scherps werd opgevolgd door de stagiaire bij de jeugdafdeling, Helga Baars, zelf ook actief voetbalster. Henk Molenaar werd trainer bij het tweede met als leiders Harry Walgers en Ruud van Waardenburg. Wim Uiterwijk werd voorzitter van de damescommissie en tevens leider van het eerste. Hans Klootwijk werd secretaris van die commissie. Later werden Peter Bosselaar trainer en Harry Walgers voorzitter van de damescommissie. Het eerste eindigde in mei 1988 op een derde plaats.

Linkerfoto: Vrouwen 1 in 1983 (Foto van Lonneke Michielse)

Rechterfoto: Meisjesteam 1988, foto van leidster Barbara Bierman-Hardam)

38 van 42

Helaas raakte dat seizoen Monique Klooster, een belangrijke speelster, ernstig geblesseerd geraakt en moest daardoor noodgedwongen stoppen.

Vanaf 1989

In mei 1989 eindigde het eerste op de tweede plaats, waarna het promotiewedstrijden speelde voor een plaats in de regionale afdeling. Deze werden helaas niet in winst omgezet, maar een reorganisatie leidde toch tot een klasse winst. Vanaf september 1989 kwam het eerste uit in de Hoofdklasse. In die maand vierde de damesafdeling ook haar 10-jarig bestaan, wat gevierd werd met een feestavond in de kantine. Onder de nieuwe trainer Harry Walgers ging zowel het eerste, het tweede als het derde voortvarend van start. Het tweede wist die goede start zelfs uit te bouwen tot een kampioenschap en promoveerde in mei 1990 naar de 1e klasse van de Afdeling Dordrecht. Binnen het bestuur van de vereniging had al enige jaren een bestuurslid de portefeuille damesafdeling. Eerst was dat Dick van Gils. Vanaf 1988 werd die portefeuille overgenomen door Wim Uiterwijk. Gerda Huyser werd de nieuwe voorzitter van de damescommissie. Door een volgende reorganisatie binnen de KNVB kwam het eerste vanaf september 1990 uit in de interregionale tweede klasse, waarin teams van de afdelingen Dordrecht, Rotterdam, Gouda, Den Haag en Leiden uitkomen, grote afstanden dus. Aan deze grote afstanden kwam in mei 1991 een einde doordat het elftal degradeerde.

De historie van VV Papendrecht

Succesvol seizoen (1991-1992)

Met Piet Rotmans als voorzitter van de damesafdeling vanaf januari 1991 werd het seizoen 1991-1992 een succesvolle. EBOH werd kampioen en Papendrecht tweede, ondanks geruime tijd aan kop van de ranglijst gestaan te hebben. Toch promoveerde Papendrecht naar de regionale klasse omdat EBOH daar geen trek in had. Het grootste succes moest echter nog komen. In het toernooi om de KNVB-beker van de Afdeling Dordrecht gooide Papendrecht hoge ogen. Na onder meer het hoger spelende Oranje Wit uitgeschakeld te hebben kwam Papendrecht in de finale uit tegen het één klasse hoger spelende Woudrichem.

Rechterfoto: Dames 1 Seizoen 2001-2002.

Van links naar rechts staand: Eimerd van de Griend (trainer-coach), Kim Braat, Ingrid Hageman, Petra Vogel, Irma Brandenburg, Threa Teeuw, Marieke van Houten, Patricia Hagaraar, Veronica Hagenbeek, Louise Kroeze en Bart v.d. Woude (leider/assistent-trainer).

Van links naar rechts knielend: Mascha Kriek, Ilse Koedooder, Corinne van Olderen, Patricia v.d. Woude, Linda v.d. Want, Corine Mansvelder, Danielle Tito en Lisa Verbree.

39 van 42

Op zaterdag 9 mei 1992 vond in de stromende regen de finale plaats op het terrein van Peursum. Onder de ogen van veel meegereisde supporters behaalde de equipe van trainer Harry Walgers en leider Gees Zwaan een ruime 3 - 0 overwinning. De voorzitter van de KNVB-Afdeling Dordrecht kon daardoor de beker uitreiken aan aanvoerder Lonneke Michielse, wat met champagne en een gezellige avond gevierd werd.

De dames die de KNVB-beker wonnen waren: Jaqueline Fortuin, Marion Uiterwijk, Marianne Tichem, Margreet Veen, Danielle van Waterschoot, Iris Verzijl, Danielle v.d. Kop, Lonneke Michielse, Agnes Bouw, Brigitte Huygen, Ariane Zwaan, Nella Kompai, Freija Mesman en Christa v.d. Pavoordt. Niwka de Mos en Esther Gruppen konden helaas niet meedoen (blessure en vakantie).

Het seizoen 1992-1993 verliep veel moeizamer. Pas in een beslissingswedstrijd op het terrein van v.v. Berkel werd degradatie ontlopen door KMD met 1 - 0 te verslaan. Het seizoen 1993-1994 begon met een nieuwe trainer. Na 4 jaar dames werd Harry Walgers trainer van de B-jeugd. Zijn opvolger was Wil Verbiezen, die aan het einde van het seizoen opgevolgd werd door John Udo. Hij eindigde in mei 1995 met zijn team in de middenmoot.

De historie van VV Papendrecht

Nieuw elan

In het seizoen 1994-1995 was de damesafdeling tot één team geslonken. De neergaande lijn werd omgebogen met de komst van Eimerd van de Griend. Dankzij deze enthousiasteling steeg het aantal vrouwelijke leden alsmede het spelniveau aanzienlijk. Onder zijn bezielende leiding werden verscheidene kampioenschappen binnengesleept. Diverse dames en meisjes werden benaderd door op het hoogste niveau uitkomende voetbalclubs. Enkele meisjes werden zelfs uitgenodigd voor KNVB-activiteiten.

Linkerfoto: Dames 2, rechterfoto: Meisjes C1 op 2 oktober 2004.

Eind jaren 90 speelde het eerste damesteam in de vijfde klasse van de KNVB. Het seizoen 2000 -2001 was ons team zo sterk geworden dat geen wedstrijd verloren werd en de dames ongeslagen de titel veroverde. Door dit kampioenschap promoveerden onze dames naar de vierde klasse KNVB. Twee seizoenen later werd dat huzarenstukje herhaald. Op zaterdag 12 april 2003 werd thuis tegen SSC '55 bij een stand van 7 tegen 1 afgefloten en kon de champagne ontkurkt worden. Wederom werd het eerste ongeslagen kampioen. Wat volgde was promotie naar de derde klasse. In 2011 streed Vrouwen 1 met Tricht om het kampioenschap. Op 7 mei 2011 werd in Giessenburg de titel gepakt door Peursum met liefst 1 - 8 te verslaan. Het seizoen erop had onze sportclub twee vrouwen- en drie meisjesploegen.

40 van 42

Linkerfoto: Dames 1 vierde de titel op 12 april 2003.

Rechterfoto: Dames 2 pakte op zaterdag 16 april 2005 de titel na een 0 - 1 zege bij RCD.

De historie van VV Papendrecht

*Linkerfoto: Dames 2 pakte op zaterdag 16 april 2005 de titel na een 0 - 1 zege bij RCD
Rechterfoto: MD1 wint de KNVB-beker van het district Zuid I op 7 juni 2014*

Het seizoen 2013-2014 was bijzonder succesvol. Vrouwen 1 startte moeizaam, maar wist tijdens de voorjaarscompetitie als eerste te eindigen. Vrouwen 2 speelde voor het eerst in de competitie voor zeventallen. De najaarscompetitie werd bovenaan afgesloten, waardoor het team tijdens het voorjaar in de kampioenspoule in actie kwam. Met slechts 1 nederlaag werd de titel gepakt. Nadat Vrouwen 1 een stapje terug had moeten doen, werd afwisselend in de derde en vierde klasse gespeeld. In het seizoen 2022-2023 speelde de ploeg in de derde klasse. Onder leiding van trainer Herman Woudenberg werd een periodetitel gepakt. Helaas strandde de ploeg in de nacompetitie.

*Linkerfoto: MB1 is najaarskampioen op 28 november 2015.
Rechterfoto: MO15-1 wint de districtsbeke op 10 juni 2017.*

MD1 was het succesvolste team van VV Papendrecht tijdens het seizoen 2013-2014. De groep werd najaarskampioen. Het was voor het eerst in de geschiedenis dat een meisjesploeg van onze sportclub kampioen werd. Vanwege het kampioenschap speelden de D-meisjes tijdens het voorjaar in een bijzonder sterke klasse. Desondanks werden ze vicekampioen. En op zaterdag 7 juni 2014 schreven ze opnieuw geschiedenis door als eerste meisjesteam van onze club de KNVB-beker van het District Zuid 1 te veroveren. Eind 2015 werd zowel MB1 als MD1 kampioen door de najaarscompetitie bovenaan af te sluiten. Het seizoen 2016-2017 was opnieuw bijzonder succesvol. MO17-1 werd voorjaarskampioen. MO15-1 werd op het hoogste niveau, de Hoofdklasse, op doelsaldo tweede en

De historie van VV Papendrecht

veroverde op zaterdag 10 juni 2017 de KNVB-beker van het District Zuid 1 door Nieuw Woensel overtuigend met 4 - 1 te kloppen.

In de jaren die volgden had VV Papendrecht steeds rond de drie meisjesteams die het steevast prima deden. Zo werd MO15-1 in het seizoen 2022-2023 liefst twee keer kampioen, de eerste keer op 22 oktober 2022 (foto onder, links). Het seizoen werd afgesloten met Final League, een toernooidag om de eindrangschikking van het seizoen te bepalen. Papendrecht MO15-1 speelde op sportpark Woezik in het Gelderse Wijchen. De finale tegen thuisploeg Woezik MO15-1 eindigde in 0-0. Papendrecht nam de strafschoppen en werd zo winnaar van winnaar van de Final League (foto onder rechts).

